

HAARLEM SPORT

KRANT OVER SPORTIEF PERSPECTIEF
IN STAD MET RIJKE HISTORIE

1 // 2017

ELCO VAN DER GEEST // HET SCHOTER // **KAI & PELLE CLEMENT**
MERIJN SNOEK // HC HAARLEM // GOLFBAAN SPAARNWOUDE
CIOS // SPORTSUPPORT // KINHEIM // INHOLLAND // DSS

Nova College CIOS Haarlem Hoofddorp houdt donderdag 9 maart van 10 - 13 uur het symposium '(T)Opleiden doe je samen' voor stagebegeleiders. Begeleid jij stagiairs van het CIOS in je bedrijf? Dan ben je van harte welkom!

Programma en aanmelden: novacollege.nl/cios-t-opleiden.

PS Open huis zaterdag 4 februari
9.30 - 13.30 uur, kom je ook?

CIOS
HAARLEM HOOFDDORP

IN DEZE SPORTKTANT	
JOS WIENEN, BURGERMEESTER HAARLEM //	VOORWOORD 03
'NEEM SPORT SERIEUS' //	KENAMJU 04
DROMEN VAN TITEL IN NIEUWE DUIJNWIKHAL //	ACTUEEL 07
INHOLLAND SCOORT VOOR CLUBS //	INHOLLAND 09
CLUBS ZIJN KRACHTIG EN FLEXIBEL //	GEMEENTE HAARLEM 10
FOCUS OP SPORT //	HET SCHOTER 13
'WE VERSTERKEN ELKAAR' //	HC HAARLEM 14
DE SPORTIEVE VERLEIDERS //	SPORTSUPPORT 16
HET NIEUWE GEZICHT VAN KINHEIM //	KINHEIM 18
BESMET MET HET GOLFBIVIRUS //	GOLFBAAAN SPAARNWOUDE 21
SPORTEN MET ZELFKENNIS //	PELLE & KAI CLEMENT 22
SAMEN STERK //	VOETBAL IN HAARLEM 25
ACTIEVE AMBASSADEURS BREED INZETBAAR //	SPORTSUPPORT 27
SPONSOR VAN DE LANGE ADEM //	RABOBANK 28
'SAMEN KUNNEN WE VEEL BEREIKEN' //	DSS 29
DE SMAAK VAN DE STAD //	CULTUUR 30

ONTDEKKINGTOCHT

Sport maakt een belangrijk onderdeel uit van het leven van veel mensen. Dat is niet voor niets. Sport is in principe goed voor de gezondheid en sport kan een bijdrage leveren aan teamgeest, sportiviteit en jezelf verbeteren. Sport is ook vaak een samenspel. Sportverenigingen hebben een waardevolle verbindende functie in onze samenleving. Het is goed om te zien

dat honderden vrijwilligers zich in onze stad inzetten voor die verenigingen. Sport is zowel leuk om te doen als om naar te kijken. En beoefening kan op alle niveaus. Van een lekker potje voetballen, hockeyen en tennissen met je maten tot en met hard trainen voor een plek op het ereschavot. In beide categorieën kent Haarlem een rijke historie. Sommige Haarlemse sportverenigingen bestaan al meer dan een eeuw. We hebben met de Koninklijke HFC zelfs de oudste voetbalclub van Nederland binnen onze stadsgrenzen. Voor topsporttalent is Haarlem al decennialang een beroemde kweekvijver. Dankzij de Haarlemse Société Pim Mulier kunnen we dat zien aan de indrukwekkende eregalerij van Haarlemse sporthelden, die hangt aan het Kennemer Sportcenter. Als nieuweling in Haarlem heb ik met interesse de metershoge portretten bekeken en vroeg me af waarom juist deze sporthelden hier waren vereeuwigd. Tot ik ontdekte dat dit de toppers zijn, die Haarlem in de loop der jaren sportief op de kaart hebben gezet. Het zijn er inmiddels totaal twintig, waarvan Pim Mulier, Kick Smit en Yvonne van Gennip, onze drievoudige Olympisch schaatskampioene, tot de meest prominente behoren. Maar ook nu timmeren Haarlemse topsporters volop aan de weg. Kijk bijvoorbeeld naar de prestaties van de Haarlemse judovereniging Kenamju op het internationale podium. Hoe goed al die prestaties ook zijn, voor de meeste mensen staat bij sportbeoefening het plezier voorop. Haarlem wil dit graag stimuleren door sportevenementen met een groot deelnemersveld mogelijk te blijven maken. Een goed voorbeeld is de Halve van Haarlem. Deze halve marathon behoort in ons land ondertussen tot de grootste eendaagse loopevenementen en vormt daarmee een mooi uithangbord voor plezier in bewegen. Voor mij als nieuwkomer geldt dat ik regelmatig verrast wordt door voor mij nieuwe fenomenen in sportief Haarlem. Ook voor mensen met een langere geschiedenis in Haarlem valt er nog van alles te ontdekken over sport en plezier in bewegen in onze stad.

Dat kan bijvoorbeeld door deze krant over sport in Haarlem.

Jos Wiene
BURGERMEESTER VAN HAARLEM

ZOMAAR EEN SPORTWEEK

MET HART VOOR DE SPORT IN HAARLEM

Haarlem Sport is een uitgave van:

Januari 2017
Uitgever // Fier door Hartman
Redactie // Bert Hartman Medewerkers // Cees de Geus, Marijn van Hulzen, Jaap Lampe (columnist), Herman Opmeer (columnist), Ramon Philippo (assistentie), Thomas Reinink (assistentie), Ronald van Schie (columnist) Fotografie // Jos van den Broek, Bert Hartman, Jord Helderman, Eline Hensen, Rob Jelsma, Patrick Kool, Remco van der Kruis, Erwin van der Weijden. Vormgeving // Evelien van der Zaken, Fraaie Zaken grafisch ontwerp
Druk // Rodi Media Oplage // 63.500 Copyright © 2017 Fier door Hartman, Haarlem

‘NEEM SPORT SERIEUS’

ELCO VAN DER GEEST

AMBASSADEUR VOOR ACTIEVE LEVENSTIJL

Mensen goed leren bewegen. Dat is de hoofdmotivatie van Elco van der Geest. De directeur van sportcentrum Kenamju heeft als oud-topjudoka bijna de helft van zijn leven doorgebracht in sportscholen en trainingscentra overal op de wereld. Uit al die ervaringen heeft hij de beste elementen gepakt. ‘Het belangrijkste is dat het verantwoord gebeurt, met deskundige begeleiding. Wat dat betreft nemen we de sport serieus.’

In de lobby van Kenamju is het een komen en gaan van klanten. Twee peuters, zwemt op de rug, lopen samen met hun ouders door het poortje naar binnen, terwijl een dame van middelbare leeftijd in trainingspak, de haren nog nat, naar buiten komt. De receptionist knikt haar vriendelijk toe, terwijl hij een cappuccino maakt voor een bezoeker aan de balie. Het tafereel bij de entree vat perfect samen hetgeen Van der Geest met het sportcentrum voor ogen staat. Een accommodatie voor jong en oud, voor elk niveau, in een gezellige atmosfeer, fris en met een enthousiast team van medewerkers. Drie jaar geleden verhuisde Kenamju van de Gedempte Oude Gracht, naar de nieuwe locatie in een oude fabrieksloods aan de Phoenixstraat. “Mijn vader had op de oude

vertelt de judoka, die trots is dat zijn vader Cor op zijn 67-ste nog samen met hem in het diepe is gesprongen. “We hebben hier veel eigen geld in geïnvesteerd. Zeg maar gerust alles wat we zo’n beetje hadden en wat we bij elkaar hebben kunnen lenen. Maar dat doen we omdat we geloven in deze aanpak. We willen mensen de juiste begeleiding bieden om zo goed mogelijk te leren bewegen. Fitness is bijvoorbeeld een van de meest beoefende sporten ter wereld, maar ook een waarbij de meeste blessures ontstaan. Veel mensen doen maar wat.” Van der Geest ziet het geregeld om zich heen. Als hij bijvoorbeeld een rondje hardloopt, komt hij bootcampende groepjes tegen in het park. “Dan zie ik oefeningen waarvan ik me serieus afvraag wat het effect

normaal door hun knieën kunnen buigen. Dat is vragen om overbelasting.” Een belangrijke ambitie is om een sportcentrum neer te zetten, waar jong en oud terecht kan om te trainen. “Op alle niveaus. Van een oud mannetje dat revalideert aan zijn heup, tot een jonge gast die zijn record deadlifts wil verbeteren. Dat kan hier naast elkaar, soms zelfs in dezelfde ruimte. Zonder dat het elkaar stoort, maar juist eerder motiveert.”

ALLE NIVEAUS

Kenamju staat garant voor een moderne en deskundige begeleiding. Er wordt judoles gegeven volgens een bepaald vast patroon. “Hetzelfde geldt voor de zwemlessen, waarbij ik durf te beweren dat we de beste van Haarlem zijn. En zo logisch als we het vinden dat we dat verantwoord doen, geldt dat dus ook voor onze fitnessinstructies en alle andere lessen en begeleiding. Klanten kunnen hier hun schema zo vaak mogelijk laten aanpassen als ze willen. Wij hebben de kennis en de programma’s. Daarnaast kunnen we ook nog de fysiotherapiepraktijk, die ook onder ons dak zit, erbij betrekken. We halen de mensen nog net niet thuis van de bank, maar voor de rest kunnen we heel ver gaan in onze begeleiding.” Het typeert de gedrevenheid van Elco, die ook met Kenamju de lat hoog legt. Hij ziet ook grote raakvlakken met topsport. “Mischien is dit nog wel intensiever. In de sport was ik alleen zelf verantwoordelijk voor mijn prestaties, nu is er een groot team van afhankelijk. Dat is geen kwestie van pieken, maar constant een hoog niveau halen. Of ik de topsport mis? In elk geval niet de ochtenden dat ik om half zeven met allemaal andere gasten in mijn onderbroek klaar stond om me te wegen. En ook de wedstrijdspanning mis ik niet. Het lekkere gevoel van winnen, dat is iets waar ik nog wel eens naar terug verlang. Hoewel ik ook intens kan genieten als het hier allemaal soepel draait.”

“**We halen de mensen nog net niet thuis van de bank, maar voor de rest kunnen we heel ver gaan in onze begeleiding.**”

plek diverse ruimten bij elkaar getrokken, waardoor het kruip door, sluip door was. Op de nieuwe locatie is het gelukt om allemaal ruime en lichte zalen te creëren. Overigens was het hier eerst een puinhoop. We hebben alles opnieuw moeten opbouwen. Dat is echt een megastap geweest. Met ruim zestig medewerkers moeten we vol ondernemen. We hadden iets van 750 leden en zijn nu gegroeid naar bijna vierduizend sporters op de nieuwe locatie.”

FLINKE INVESTERING

Zelf stopte Elco na de Olympische Spelen in Londen (2012) met topsport. “Daarvoor deed ik wel het nodige in de begeleiding, maar dan alleen als er eens wat tijd over was,”

is. De goede voorbeelden daargelaten, is het toch te gek voor woorden dat iedereen zomaar een bordje naast de deur mag hangen met wat voor sport- of beweegspecialisme dan ook?” De oud-judoka vindt het daarnaast verbazingwekkend dat er zoveel gestunt wordt met sportlessen. “Sommige mensen kijken alleen maar naar de prijs, terwijl wij trouwens zelf ook niet duur zijn. Een sportschool houdt ook een serieuze verantwoordelijkheid in. Het is onwettelijk dat we in Nederland fanatiek willen voorkomen dat mensen roken en drinken, maar het wel toestaan dat de jeugd al voor 10 euro in de maand zichzelf letterlijk krom kan trainen, terwijl ze zonder gewicht nog niet eens

TOPPERS ZIJN VISITEKAARTJE VOOR KENAMJU

Van der Geest geeft zelf de judotalenten tot twaalf jaar les. Daarnaast stuurt hij de trainers aan binnen de judo-opleiding tot aan de volwassen topsporters. De Haarlemmer betreurt het dat de bond – mede op aandringen van NOC*NSF – het topjudo centraliseert in Papendal. “Rotterdam, Nijmegen en Haarlem zijn de drie judobolwerken in Nederland, samen met Heerenveen waar ook een Regionaal Topsport Centrum staat. Ik denk dat vooral de jonge judoka’s het best renderen bij de eigen club, in hun eigen omgeving. Anders moeten ze ook nog van school veranderen. En de kosten voor Papendal lopen zo in de papieren dat judo een elitesport dreigt te worden. Verder raken de clubs en de talentencentra hun boegbeelden kwijt. Hoewel we als Kenamju de toppers wel aan ons proberen te binden. Door ze mee te laten doen aan clubwedstrijden, maar ook door ze trainingen en clinics te laten verzorgen. Zij zijn toch het visitekaartje van Kenamju, maar vooral ook van de sport.”

DE DRIE PIJLERS ONDER HET SPORTCENTRUM

Van der Geest wijst naar een whiteboard in zijn kantoor, met daarop aantekeningen van een brainstormsessie vol strepen en pijlen. Centraal staan de kernwoorden gastvrij, schoon en bekwaam. “Het zijn onze drie pijlers. We zijn in eerste instantie een **sociale ontmoetingsplek**. Mensen moeten het bij ons naar hun zin hebben en zich gezien voelen. Die betrokkenheid vinden we heel belangrijk. Daarnaast moet het **schoon en fris** zijn. Er lopen hier dagelijks heel veel mensen in en uit. We steken er veel tijd en energie in om het netjes te houden. De meest kritische bezoeker is daarbij de maatstaf. Hygiëne is misschien niet een sexy onderwerp, maar we zijn er wel scherp op. Schone ruimten zijn geen vanzelfsprekendheid. Zo heb ik dat ook veel aan den lijve ondervonden. Ik ben de hele wereld over geweest, als topsporter. Ik heb in de meest vunzige gyms getraind in Rusland en de Oekraïne. Maar ook sportzalen waar ik binnen kwam en dat ik dacht van ‘wow, dat het zo kan!’ Zoals in Japan, waar het er onwettelijk gedisciplineerd aan toe ging. Dat is niet één op één te kopiëren, omdat mensen daar weinig aan persoonlijke ontwikkeling doen. En het is er niet echt gezellig. De derde pijler is de **deskundige en serieuze begeleiding**. Die zijn bij ons een vanzelfsprekendheid.”

PERSOONLIJKE AANDACHT IS ONZE KRACHT

‘Sport is onze passie. Dat is meteen merkbaar als je bij Kenamju binnenloopt. We zijn er niet alleen voor professionele topsporters en fanatieke amateurs. Iedereen is welkom, vanaf de meest onervaren beginners. We geven persoonlijke aandacht, zowel individueel als in groepslessen.’

ZWEMLES

Alle kinderen beginnen met zwemmen in een drijfpak van EasySwim. Door het drijfvermogen ervan geleidelijk af te bouwen, leren de kinderen snel en op een natuurlijke manier in het water te bewegen. Zo ontstaat er een soepele overgang van zwemmen mét, naar zwemmen zonder drijfmiddelen. Er zijn altijd twee instructeurs aanwezig in het water, die de kinderen zo snel mogelijk naar een A-, B- of C-diploma helpen.

JUDO

Voor de jeugd is judo een geweldige sport. Kinderen ontwikkelen zowel motorische als sociale vaardigheden. Los van alle technieken die worden getraind, leert het kind over respect en omgangsvormen. Judo betekent letterlijk ‘de zachte weg’. Zorg voor elkaar staat voorop. Kinderen vanaf drie jaar kunnen al tuimeljudo doen. In de les leren de kleintjes rollen, samenwerken én luisteren. Behalve in het eigen sportcentrum heeft Kenamju ook dependances in Heemstede en Halfweg.

YOGA & PILATES

Kenamju biedt een dynamische vorm van yoga aan. De lessen bestaan uit verschillende yogahoudingen en ademhalingsoefeningen die zorgen voor een goede lichamelijke en geestelijke conditie. Zowel de spieren als de innerlijke kracht nemen toe en de deelnemers worden soepeler en leniger. Pilates is gericht op uithoudingsvermogen, flexibiliteit, kracht, ademhaling en balans. Er wordt gewerkt met verschillende materialen waarbij grote en kleine spiergroepen worden geprikkeld.

SENIOREN CIRCUIT

Speciaal voor de oudere fitnesser zijn er groepslessen met circuittrainingen. Deze lessen hebben een lage instap, maar zijn net zo zwaar en pittig te maken als de deelnemer zelf wil. De instructeur zet iedere week een circuit uit en er wordt gebruik gemaakt van losse materialen zoals gewichtjes en ballen, maar ook van de zeer toegankelijke technogym-apparaten.

TRX

TRX is een trainingsvorm waarbij gebruik wordt gemaakt van een band met twee handvatten. Hiermee kunnen veel verschillende fitnessoefeningen worden uitgevoerd, waarbij het eigen lichaamsgewicht als weerstand fungeert. Alle spieren worden tijdens TRX onder handen genomen, maar de focus ligt voornamelijk op het centrum van het lichaam, de buik- en onderrugspieren.

DROMEN VAN TITEL IN NIEUWE ‘DUINWIJCKHAL’

BADMINTONACCOMODATIE STRAKS BESCHIKBAAR VOOR BREED PUBLIEK

Voorzitter Rob Ridder van de Stichting Badmintonhall Duinwijck droomt van de 25-ste landstitel van zijn club. “Maar een nog mooiere wens is het om die titel in de nieuwe badmintonhal te verdedigen. Met succes, dat zou echt het summum zijn.”

Wat is de stand van zaken rondom de nieuwbouw?

“Na meer dan tien jaar discussies met de gemeente zijn we in een fase beland dat de nieuwe accommodatie binnen handbereik ligt. Op bijna dezelfde plek zal aan het Badmintonpad in Haarlem de nieuwe badmintonhal verrijzen. De eerste paal is nog niet geslagen maar ik blijf optimistisch. De nieuwe topsporthal gaat er hoe dan ook komen. En dat wordt hoog tijd ook.”

Waarom?

“Ondanks de diverse renovatie spelen we onze thuiswedstrijden in een zaal die

eigenlijk de badmintonsport onwaardig is. Lekkage, een verzakte vloer... We redden ons ermee, omdat we weten dat er ons iets moois wacht.”

Hoe belangrijk is de nieuwbouw voor Duinwijck?

“Onze vereniging behoort al jaren tot de absolute top van Nederland. En ook internationaal hebben we een naam hoog te houden. In 2011 wonnen we de Europa Cup en ons Yonex Dutch Junior International voor spelers onder de 19 jaar behoort tot de beste vijf jeugdtoernooien van de wereld. We krijgen hier de talenten van absolute top-

landen als Indonesië, Maleisië en Hong Kong over de vloer. We zijn dit jaar toe aan onze dertigste editie. Voor het behoud van onze toernooilicentie is het van groot belang dat we een nieuw onderkomen krijgen.”

Is de hal er alleen voor de topsport?

“Zeker niet. Wat ik sterk en belangrijk vind aan de nieuwe accommodatie is dat deze beschikbaar komt voor een breed publiek. Niet alleen voor op de tribune. Het moet ook leiden tot nieuwe leden voor Duinwijck, maar daarnaast is er ook ruimte voor basis-scholen en het middelbare onderwijs om er gymlessen te geven. Door het groeiende aantal scholieren in Haarlem is er dringend behoefte aan meer ruimte om te sporten.”

En dat juichen jullie toe?

“Uiteraard. Een optimale benutting van het vloeroppervlak is belangrijk om de investering door de gemeente Haarlem maatschappelijk te kunnen verantwoorden. Daarom zijn we ook blij met het ontwerp door architectenbureau Mecanoo, dat ervoor heeft gezorgd dat er binnen het budget toch

een ontwerp ligt met allure. Aansluitend op de omgeving en passend bij de uitstraling van Haarlem.”

Dat klinkt goed.

“Is het ook. Met het nieuwe onderkomen is Duinwijck straks weer toekomstbestendig, heeft de wijk er kwalitatief goede sportruimte bij en kan de stad zich profileren met een sterke vereniging, die voor breedtesport veel te bieden heeft en die met topprestaties Haarlem uitstekend op de kaart zet.”

FEITEN EN CIJFERS

Duinwijck...

...telt meer dan 500 leden;
...formeert meer dan 20 competitieteam;
...herbergt 's avonds ruim 400 en overdag zo'n 100 recreatieve badmintonners;
...heeft de afgelopen 60 jaar zeker 10.000 Haarlemmers als lid gehad of er een baan aan verhuurd;
...huisvest ook nog eens ruim 60 biljarters.

RUIM DRIE TON VOOR DROMEN

De J.C. Ruigrok Stichting laat al veertig jaar dromen uitkomen. In het jubileumjaar stelt de stichting daarvoor 325.000 euro extra beschikbaar. Verenigingen en stichtingen in Zuid-Kennemerland kunnen tot en met 15 februari hun aanvraag indienen voor in totaal zes donaties van 50.000 euro. Voor de aanvragen met de beste argumentatie is nog een bonus van 25.000 euro beschikbaar. Halverwege de 19e eeuw reisde de smids-knecht Christiaan Jacob Ruigrok vanuit Utrecht naar zijn familie in De Zilk. Hij nam de trekschuit door de Leidsevaart. In godslenzang werden de paarden gewisseld en daar ontdekte Christiaan Jacob een smederij. Hij kon er werken en na een paar

jaar nam hij het bedrijf over. In de loop der jaren kwamen er andere activiteiten bij zoals het vervaardigen van landbouwmachines, hekwerken op maat en kachels. De laatste kinderloze eigenaar, Johannes Cornelis Ruigrok, besloot om een aanzienlijk deel van zijn vermogen voor het goede doel beschikbaar te stellen. Voorwaarde is dat een project moet plaatsvinden in het werkgebied van de stichting dat loopt van het Noordzeekanaal naar de noordelijke Bollenstreek, inclusief de Haarlemmermeer. De domeinen die in aanmerking komen zijn: sociaal-maatschappelijk, cultuur, sport, natuur, godsdienst of ontwikkelings samenwerking. Op de website www.jcruigrokstichting.nl staan alle voorwaarden.

DUIZENDEN SCHOLIEREN KUNNEN WEER DE BAAN OP

TennisNetwerk Haarlem zorgt er ook in 2017 weer voor dat ruim achttuizend scholieren kunnen kennismaken met de tennis sport. Het netwerk is een samenwerkingsverband tussen tennisverenigingen, -scholen en -accommodaties in Haarlem. Volgens districtsmanager Arie Martijn Schenk van de tennisbond KNLTB draagt dat bij aan de sterke infrastructuur voor de sport in Haarlem. “Samen organiseren we themabijeenkomsten, waarbij de deelnemers kunnen leren van elkaars kennis en ervaring. Erg nuttig, zeker als er diverse disciplines in zo'n groep zijn vertegenwoordigd, zoals in Haarlem.” Roger Davids is als bestuurslid vanaf het begin bij het netwerk betrokken. Een van de

speerpunten voor dit jaar is het promoten van het tennis in de media. “Er gebeurt al heel veel op de Haarlemse tennisparke en in de tennishallen, alleen lukt het nog te weinig om al die toernooien, evenementen en andere activiteiten ook goed onder de aandacht te brengen van het Haarlemse publiek.” Het TennisNetwerk vergadert dinsdag 24 januari over de mogelijkheden om tennis prominenter op de sportkalender te zetten, door middel van een redactioneel offensief.

ZOMAAR EEN SPORTWEEK

De Haarlemse fotograaf Jos van den Broek is met de camera normaal gesproken vooral rondom poppodia te vinden. Muziek is zijn grote passie. Elke dag leert hij nog. “Je moet het gewoon doen, ontdekken en steeds verder verbeteren,” vertelde hij in april 2015 aan redacteur Paul Lips van de culturele website Spaarnestroom. In Haarlem Sport voegt hij de daad bij het woord door een switch te maken naar een voor hem nieuwe discipline.

Voor de serie ‘Zomaar een sportweek’ ging Van den Broek zeven dagen op reportage bij een training ergens in Haarlem. Het levert een verrassende reeks beelden op, waarbij hij trouw blijft aan zijn kenmerkende stijl: zwart wit, met scherpe lijnen en diepe contrasten.

De serie geeft een mooie inkijk in de grote variatie aan sporten die Haarlem herbergt. Beweging alom, bij jong en oud, van ’s ochtends vroeg tot ’s avonds laat, in de binnenstad of op een bedrijventerrein, met bal of zonder, op het water of in de zaal... Ondanks de grote verscheidenheid aan disciplines hebben alle foto's qua uitstraling één ding gemeen: de liefde voor de sport.

Verspreid door de krant zijn ook portretten van Van den Broek terug te vinden. Een enkele keer zelfs in kleur. Ik ben verheugd dat hij deze zijsprong heeft gemaakt en zo overduidelijk een fraai stempel drukt op deze gloednieuwe uitgave. Dat verdient een plek op het erepodium.

Jos, dit is goud waard!

Bert Hartman

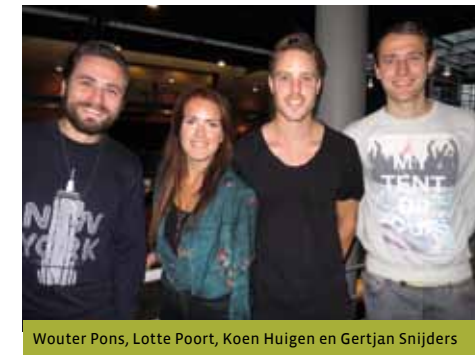
MAANDAG

ZV HAERLEM // 21.58 UUR // ZWEMBAD DE PLANEET

INHOLLAND
SCOORT VOOR
VERENIGINGEN

VIER PROJECTEN STUDENTEN SPORTKUNDE GEHONOREERD

Wouter Pons, Lotte Poort, Koen Huigen en Gertjan Snijders

Vier projectgroepen van vierdejaarsstudenten Sport & Beweging (Sportkunde) van Hogeschool Inholland Haarlem hebben met succes subsidies aangevraagd bij de gemeente Haarlem voor projecten in opdracht van sportverenigingen in de stad. In totaal is zo 7500 euro toegewezen, waarmee meer Haarlemmers in beweging worden gebracht. Hiermee draagt Hogeschool Inholland actief bij aan het realiseren van een gezonde samenleving.

Koen Huigen en zijn groep onderzochten hoe triatlonvereniging IZGS in de wijk ligt en hoe de vereniging zelf in elkaar steekt. Uiteindelijk organiseerden ze tijdens de open dag van de vereniging op 7 januari dit jaar een duatlon: een combinatie van zwemmen en lopen. Hiervoor werden zowel leden als niet-leden uitgenodigd. Daarnaast zoeken de studenten een plaatselijke sponsor voor IZGS, zodat de

club zich niet meer helemaal zelf hoeft te bedruipen en tegelijk wat meer verbonden kan raken met de wijk. “Het restant van het totaalbedrag van 1500 euro willen we gebruiken om vrijwilligers van de club bijvoorbeeld een trainerscertificaat te kunnen laten behalen. Ook willen we met behulp van een huisstijl en een eigen logo de herkenbaarheid helpen vergroten”, zegt Huigen.

CLINICS

De groep waarvan Wouter Pons deel uitmaakt, heeft zelfs 3500 euro binnengehaald. “We waren erg verrast dat we precies het bedrag kregen waar we om gevraagd hadden!” De Turks-Nederlandse Voetbalvereniging HYS bestaat al heel lang, maar kampt met een niet al te beste reputatie. Ook zou de club het Sportpark Reinaldapark moeten verlaten. Pons: “Gelukkig heeft de club nu van de gemeente de kans gekregen om te blijven, maar dan moet de club wél acht seniorenteams hebben in 2019 (het zijn er nu vier). Ze willen ook meer jeugdteams werven, en wij kunnen daarin iets voor ze betekenen. We gaan met basisscholen samenwerken en geregeld clinics organiseren. Daarnaast nodigen we de hele wijk uit voor een Open Dag. Dan willen we

laten zien dat HYS er niet alleen voor Turkse Nederlanders uit Haarlem is, maar voor iedereen uit de stad. We hopen daarmee ook een positiever imago van de club te creëren.”

HOCKEY VOOR OUDEREN

‘Walking hockey’ voor ouderen bij hockeyvereniging HC Haarlem: dat is waar Gertjan Snijders en zijn teamgenoten zich op richten. Voorlopig is er een gemeentelijke subsidie van 1500 euro beschikbaar, maar er is ook nog een landelijke Sportimpuls-aanvraag uitgezet, samen met SportSupport Kennemerland. “Ook andere sportclubs die gevestigd zijn aan de Vergierdeweg doen mee met deze aanvraag. Onze doelgroep is nadrukkelijk ouderen. Deels willen we het geld inzetten voor werving van oudere leden. Op zondag staan sommige velden nog leeg. Daarnaast zijn er voor ouderen aanpassingen nodig in de materialen.”

AVONDPROGRAMMA VOOR JONGEREN

Voetbalvereniging Geel-Wit is gehuisvest op openbaar terrein. “Iedereen mag daar dus komen,” stelt studente Lotte Poort. “Hangjongeren zorgen al een tijd voor overlast: de velden zijn kapot, er blijft troep

liggen – waaronder glasscherven – en dat creëert een onveilige situatie.” Poort en haar medestudenten willen de jongeren op een positieve manier verbinden aan de club. Onder andere door het Geel-Wit-toernooi openbaar te maken, en er een speciaal avondprogramma voor jongeren aan te koppelen. “We hopen dat een aantal van hen daardoor lid wil worden van de club, of dat er op z’n minst meer wederzijds begrip en respect ontstaat. De gemeente kent ons hiervoor 1000 euro subsidie toe.” Ook voor dit initiatief staat een Sportimpuls-aanvraag uit, omdat het wenselijk is om nog een stap verder te gaan: “De ruimte is nu erg beperkt. Het zou fijn zijn als we bijvoorbeeld een extra veld kunnen laten aanleggen.”

SPORTIEFSTE WIJK

De studenten worden bij al hun aanvragen gesteund door SportSupport Kennemerland, dat het sportbeleid van de gemeente uitvoert. Deze maand vindt tijdens het jaarlijkse Sportkundecongres bij Inholland Haarlem de prijsuitreiking plaats waarbij het meest opmerkelijke en succesvolle studentenproject voor een van bovengenoemde verenigingen wordt verkozen tot ‘Sportiefste Wijk’ van Haarlem.

OPEN DAG

Wil je meer weten over de opleiding Sportkunde bij Hogeschool Inholland Haarlem? Kom dan naar de Open Dag op **zaterdag 11 februari** van 10.00 tot 14.00 uur! Meld je aan via **www.inholland.nl/opendag**

HAARLEMSE CLUBS ZIJN KRACHTIG EN FLEXIBEL

WETHOUDER MERIJN SNOEK

MAAKT RONDJE LANGS DE VELDEN

Verenigingen zijn de ruggengraat van de sport. Wethouder Merijn Snoek consulteert met Haarlem Sport enkele wervels in de kolom. Een snelle diagnose: gezond! Haarlemse sportclubs functioneren krachtig en flexibel. Al valt er genoeg te wensen.

15.55 UUR

In zijn werkkamer in het stadhuis kijkt Snoek om zich heen. “Moet ik verder nog iets meenemen?” De bestuurder staat op het punt om een rondgang te maken langs enkele Haarlemse sportverenigingen. “Niet? Dan gaan we, want we hebben een strak schema.”

Snoek beent door de historische gang, nog een snelle blik naar links werpend op de Gravenzaal waar de voorbereidingen voor het Sportgala in volle gang zijn. De bestuurder zal er die avond ook enkele awards uitreiken. Vaart maken dus. De auto staat al voor, op naar Onze Gezellen, de omni-vereniging in Haarlem-Noord.

16.17 UUR

In de kantine brandt licht. Voorzitters George de Haan (omni-verenigingen) en Hans Rutte (voetbal) wachten hun gasten al op. Snoek legt de reden voor zijn komst nog eens uit. “Waar kan ik beter laten zien hoe het gaat met de Haarlemse sport, dan bij de verenigingen? Ter plekke gaat ons beleid gelijk leven, met de mensen die het uitvoeren. OG positioneert zich je sterk in het maatschappelijke domein, tenminste dat vind ik.” Zichtbaar verguld met het compliment, plaatsen beide bestuurders wel een kanttekening. “Zoiets is alleen te organiseren, als de club intern goed functioneert,” meent Rutte. De laatste jaren hebben we een duidelijke kwaliteits-slag gemaakt. Daaraan heeft de structuur van de omni-vereniging zeker bijgedragen.” De Haan knikt: “Wij proberen voor goede randvoorwaarden te zorgen, met name in het beheer van de accommodatie. Dat maakt dat de overige bestuurders en vrijwilligers zich op hun club kunnen richten. Samen hebben we ruim zestienhonderd leden. Dat geeft de voetbal-, zaalvoetbal-, badminton-, basketball- en honk- en softbalclub meer armslag, dan wanneer ze als vijf afzonderlijke eilandjes zouden opereren.”

De profilering werpt haar vruchten af. “We kunnen zo de club goed verkopen en het stelt ons in de gelegenheid om onze

blik naar buiten te richten. We voelen dat ook als een morele plicht,” zegt Rutte. “De gemeente heeft flink geïnvesteerd in de accommodatie, zoals het nieuwe honkbalveld en de kunst-grasvelden voor het voetbal. Daar willen we iets voor terugdoen. Dus oriënteren we ons op en experimenteren we met het nemen van onze maatschappelijke verantwoordelijkheid. Dat maakt ons meer dan alleen een aanbieder van sport.” De rekenen werken twee kanten op, merkt De Haan. “OG

“**Waar kan ik beter laten zien hoe het gaat met de Haarlemse sport, dan bij de verenigingen?**”

was wel bekend in Haarlem-Noord, maar we vielen verderop in de stad niet op, vanwege ons lage profiel. Sinds enkele jaren stellen we onze accommodatie ook open voor anderen. Groepjes die ruimte zoeken om een activiteit te doen. Dat kan een oosterse verdedigingssport zijn, maar ook hangjongeren die graag een middag in de week een balletje trappen in de zaal. Daar moet voor worden betaald, omdat het anders te vrijblijvend is, maar we hoeven daar zeker niet de hoofdprijs voor. Doordat we nu niet alleen onze leden bedienen, maar ook de mensen in de buurt die ons raken, krijgen we een veel bredere uitstraling en daar komen ook weer nieuwe initiatieven en aanvragen uit voort.”

Rutte: “We moeten wel selectief zijn, wat we wel en niet kunnen oppakken. Vrijwilligers zijn de spil van de vereniging. Die mensen moet we niet overvragen. Er is een kleine groep gekken, die doet al heel veel. Daarom willen we ook die anderen binnen OG bewegen om behapbare taken op te pak-

ken. Dat is een speerpunt, waarin we niet mogen verslappen. Ook om waar te maken, wat we beloven. Mensen vinden die hulp tegenwoordig minder vanzelfsprekend. Daarom moeten we iets meer moeite doen om mensen enthousiast te maken.” De Haan: “Vooral nieuwe bestuurders vinden is lastig. Mensen zijn bang dat het teveel werk is. Wij proberen als omni-bestuur juist iets van die druk weg te nemen.”

Snoek: “Intussen lukt het jullie om ING binnen te halen als sponsor. En ik zie daar ook de Plus Bananenbox staan. Dat zijn toch grote commerciële partijen. Ik vind dat razendknap.” Rutte: “Dat is weer terug te voeren op die organisatiestructuur. We zijn een serieuze partij om projecten mee te draaien. Innovatief op het gebied van communicatie. Een reclamebord ophangen kan iedereen, maar als we een boodschap goed en breed uitdragen, zijn we voor die sponsor een interessante partij.”

De Haan: “En dat geldt ook voor organisaties als SportSupport, die vervolgens hun expertise inbrengen. Zo ontstaat er een vruchtbare kruisbestuiving, waar iedereen beter van wordt.” Snoek: “Ik ben daar wel van onder de indruk. Ook vanwege de inspanning die dat moet vergen. Ik waardeer jullie basis-houding van, ‘laten we het proberen’. Net als jullie gastvrijheid trouwens. Want we zijn hier eigenlijk wel iets te lang blijven zitten...”

16.49 UUR

De chauffeur draait de randweg weer op, bestemming: Kennemer Sporthal, de vaste thuisbasis van de turntalenten van BATO. In de zaal is het een drukte van belang. Overal staan toestellen opgesteld, waar de pupillen hun oefeningen doen, geassisteerd door trainers. Voorzitter Freek Guit aanschouwt het allemaal rustig vanuit de hoek. De verrichtingen van de turnsters nemen hem zo in beslag, dat hij het bezoek aanvankelijk helemaal niet opmerkt. Deze sport is zijn passie, zo blijkt al snel uit het gesprek met de wethouder. “Wij proberen hier jonge talenten vanaf zes jaar op te leiden voor het hoogste niveau. Daar zijn we zeven

dagen in de week mee bezig. We hebben een regiofunctie. De meisjes komen ook uit Hillegom, Zandvoort en...”, zegt Guit die een turnster wenkt, nadat ze perfect is geland na een salto van de balk. “Lieve waar kom jij ook alweer vandaan?” Lissbroek, zo blijkt. “Kijk, dat is nou een schoolvoorbeeld. Lieke is hier anderhalf jaar geleden van een kleinere vereniging naar toe gekomen en heeft echt grote sprongen vooruit gemaakt. Laatste is ze op een internationale wedstrijd in Luxemburg zelfs tweede geworden. Net als het team van BATO in de leeftijdscategorie van veertien jaar. Dat was eigenlijk een grote verrassing. We hebben Topsport Noord uit Heerenveen daar zelfs zestien punten achter ons gelaten,” glundert Guit. Het bewijst volgens hem dat BATO een verzamelplek is van talent. Zoiets gaat zeker niet van zelf. Het is bloed, zweet en tranen en vooral ook alle creativiteit aanwenden om het financieel en organisatorisch rond te kunnen zetten. “Gymverenigingen HLC traint hier nu ook. Het is voortdurend inschikken. En met alleen de contributie redden we het niet. Gelukkig springt de gemeente bij en daarnaast zijn de opbrengsten van acties en verlotingen voor ons cruciaal.” Onlangs volgden enkele vrijwilligers een cursus bij SportSupport. Guit: “Op basis van die kennis gaan ze proberen sponsors te werven en een stichting op te richten om donateurs aan ons te binden. Die extra inkomsten zijn hard nodig om ook nieuw materiaal aan te kunnen schaffen. De veiligheidseisen zijn hoog en door het intensieve gebruik zijn sommige toestellen eerder aan vervanging toe dan gepland. Neem zo’n vrije oefening vloermat van 30.000 euro, die is echt onmisbaar.” De zaal zelf is ook al 25 jaar oud. “Als we er optimaal gebruik van willen maken, dan moeten meer investeringen worden gedaan, dan tot nu is gebeurd.” Snoek knikt begripvol: “Onze budgetten zijn beperkt. Wel leggen we de focus – als het aan mij ligt – de komende jaren meer op de binnen-accommodaties. Buiten hebben we de afgelopen tien jaar een flinke inhaalslag gemaakt.” Guit beseft voor eigen parochie te preken, maar stelt onomwonden dat de binnensporten nu aan zet zijn. “Er wordt noodgedwongen ook getraind in gymzalen met zo’n

“**Haarlem is een prachtige stad met een geweldige architectuur. Die verdient een grote sportaccommodatie van allure.**”

beperkte inventaris dat de begeleiding alle creativiteit moet aanwenden om de leden echt iets bij te brengen. De kloof met de trainingen hier is enorm.” Snoek moet dat beamen: “Ik ben wel trots dat het gelukt is om de gelden voor talentontwikkeling voor Haarlem te behouden, terwijl we toch ook flink hebben moeten bezuinigen.” Guit: “Maar er kloppen meer Haarlemse ‘talentontwikkelaars’ aan de deur, zoals rugby en volleybal. Die willen ook uit die ruif eten. En terecht. Een goed en breed sportklimaat is gunstig voor de hele stad.” Die kans op een positieve eindconclusie, laat de wethouder niet lopen. “Daar sluit ik me bij aan, Freek. Vanavond tijdens het gala zijn we daar weer getuige van. Zie ik je daar?”

17.12 UUR

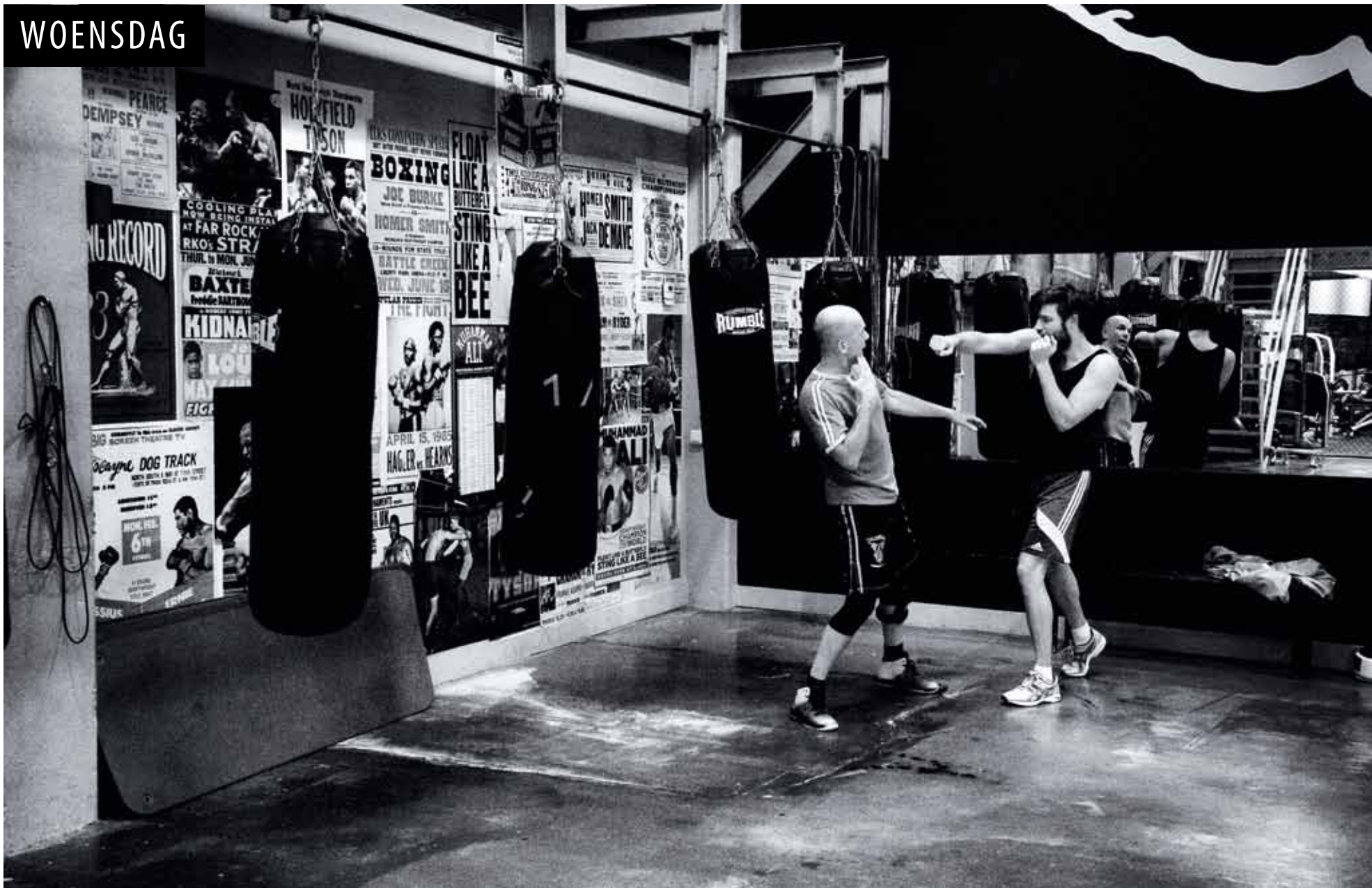
De chauffeur stuurt zijn wagen behendig door het stads-verkeer naar het station, waar de finishstreep ligt voor de laatste etappe van vandaag: Volleybal Combinatie Spaarnestad. Via de donkere en verlaten trappen komen we aan in de andere wereld van de Beijneshal, vol levendigheid. Op maar liefst zes velden wordt pittig getraind door jongens en meiden in diverse leeftijdscategorieën. Voorzitter Arie-Jan Van der Schaaf ziet het met grote tevredenheid aan. Deze hal voelt voor hem als thuis, net als voor veel andere leden.

Nog wel. Want de betonnen kolos aan het Stationsplein is verkocht aan een projectontwikkelaar. En hoewel de garantie is afgegeven dat er niks nieuws wordt gebouwd, voordat Spaarnestad een nieuw onderkomen heeft, is Van der Schaaf op zijn hoede. “Er hangt voor ons veel van af. We zitten hier namelijk perfect. Met name de goede bereikbaarheid is voor ons belangrijk. Sommige meiden komen uit Hoofddorp of van nog verder. Ik snap dat een nieuw onderkomen zo dicht bij het station lastig is.” Van der Schaaf vernam onlangs van het gemeentelijk accommodatieonderzoek, waarbij hij graag wat intensiever betrokken zou worden. “Ieder weekend bouwen we hier een sportief feestje, met een gigantische sfeer, het publiek dicht op het veld. Dat willen we niet kwijtraken. Als we straks in een kille vierkante doos worden geplaatst, is dat allemaal weg. Dat zou ik vreselijk vinden.” Snoek stelt hem gerust. “Dat is zeker niet de insteek van ons onderzoek. Spaarnestad is een van de snelst groeiende verenigingen in de stad, in ledental, maar ook qua spelniveau. Dat moeten we koesteren. Alleen zijn we gebonden aan integrale oplossingen, om functies te combineren en ook om accommodaties zo optimaal mogelijk te benutten.” Van der Schaaf is zich dat bewust. Hij is zich al aan het oriënteren om coalities te sluiten. “Nu nog zitten we door de hele stad verspreid. Meer clubs kampen met dat probleem. Het zou mooi zijn als we daar sluitende combinatie in kunnen vinden. Hoe efficiënter zo’n sportzaal wordt gebruikt, des te meer ruimte is er voor een goede uitstraling van zo’n zaal. Tenminste dat hoop ik. Haarlem is een prachtige stad met een geweldige architectuur. Die verdient een grote sportaccommodatie van allure. Uiteraard nemen wij daar graag intrek in.” Snoek lacht: “Dat begrijp ik. Hoewel er meer clubs zijn met een verlanglijstje. Toch ben ik zeker geraakt door hetgeen jullie hier presteren. Jullie zijn het bewijs dat wanneer een club ergens op zijn plek is, die locatie ook in het DNA gaat zitten. Dat maakt zo’n vereniging nog sterker en dus nog waardevoller voor de gemeenschap. Daar moeten we oog voor hebben en houden.”

ZOMAAR EEN SPORTWEEK

TRIPLE THREAT // 18:03 UUR // SPAARNEHAL

GYM INDUSTRIES // 18:28 UUR // A. HOFMANWEG

FOCUS OP SPORT

HET SCHOTER, EEN SPORTACTIEVE SCHOOL

Samenwerken, organiseren, feedback geven en leren omgaan met teleurstellingen. Het zijn belangrijke elementen in het sportieve onderwijs van Het Schoter. “Eigenlijk zijn het basiseigenschappen voor ieders persoonlijke ontwikkeling,” stelt LO-docent Tom Kuijpers van Het Schoter. “Vandaar dat we daar ook op focussen.”

Het Schoter aan de Sportweg - uitkijkend op de hoofdtribune van de voormalige profclub HFC Haarlem - besteedt veel aandacht aan sport. Naast de reguliere lessen lichamelijke opvoeding voor de mavo, havo en het vwo, zijn er voor de sportieve scholieren van de brugklas tot en met het examenjaar volop mogelijkheden voor aanvullend onderwijs, uiteindelijk uitmondend in een soepele doorstroming naar de sportopleidingen CIOS of Academie voor Lichamelijke Opvoeding (ALO). Kuijpers is oud-leerling van Het Schoter en afgestudeerd aan de ALO. Na wat omzwervingen is hij sinds 2014 weer terug op het oude nest. En dat voelt goed. Kuijpers is daarin niet uniek. Diverse oud-leerlingen keerden als docent terug op Het Schoter. “Dat zegt zeker wat over de goede sfeer,” meent hij. Ook huidige stagiair Tom van der Aar volgde zijn vooropleiding aan de middelbare school in Haarlem-Noord. Hij heeft een judo-instructie voorbereid voor de BSM (Bewegen, Sport & Maatschappij) klas van Het Schoter. Samen met zijn stagebegeleider Kuijpers is hij druk bezig om de tatami klaar te leggen. Vandaag sluiten de leerlingen de techniek

van het valbreken af. Langs de kant zit een enkele scholier, die deze keer om wat voor reden dan ook niet mee kan doen, met een instructievel, pen en beoordelingsformulier. De rest zit in de rusthouding op de mat. Onder hen ook Joram Beelen, die eerst op de mavo Lichamelijke Opvoeding 2 volgde als examenvak en nu op de havo dus BSM. “Ik houd erg van sport. Het aanbod is heel gevarieerd en dat spreekt me erg aan. In de extra sportlessen gaan we uitgebreider op de materie in. Ook de klasgenoten zijn heel gemotiveerd. Dat maakt het allemaal nog leuker om mee te doen.” Kuijpers merkt het zelf ook in zijn lessen. “We kunnen meer de diepte in. De ene keer denken we na over tactiek en voeren dat dan uit, de andere keer behandelen we nieuwe

technische vaardigheden om zo een hoger niveau te halen. Dat is wel heel gaaf. Wat we normaal in drie lessen bereiken op de trampoline, lukt dan al in één les.” Joram beaamt dat. “We leren ook veel van elkaar. Soms gebruiken we daarbij ook technische middelen, zoals een videocamera om oefeningen nog beter te kunnen analyseren.” Kuijpers: “Het elkaar feedback geven is een van de belangrijke facetten in ons sportonderwijs. Daarnaast besteden we ook aandacht aan eerste hulp bij sportongelukken en het organiseren van sportactiviteiten, zoals de schooltriathlon die de BSM'ers volledig voor de tweedejaars verzorgen.” De sporten zijn Joram op het lijf geschreven. Hij overweegt sterk om straks voor de ALO

te kiezen. Buiten schooltijd is hij vooral een actief zeiler. “Ook daarin probeer ik me te ontwikkelen, bijvoorbeeld met een opleiding voor zeilinstructeur. Ik heb gemerkt dat ik het leuk vind om mensen te helpen om iets nieuws te leren. Het versterkt elkaar: op school en bij de club.” De stapsgewijze opbouw is volgens Kuijpers de kracht van de actieve sportleerlijn op het Schoter. “De scholieren komen er gaandeweg achter waar hun kwaliteiten liggen en wat ze leuk en interessant vinden om te doen.” Dat begint al met de sportklas, waar kennis wordt gemaakt met uiteenlopende ‘clinics’ in rugby, snowboarden, tennis en golfsurfen. In de andere lessen is veel aandacht voor de verschillende facetten in sport, zoals coaching en begeleiding. In de praktijk blijkt het een mooie voorbereiding op een verdere carrière in de sport, of dat nu is als vakdocent, als fysiotherapeut of als sportinstructeur. Van het CIOS en ALO horen we dat we altijd goede studenten afleveren, die vaak al een stap verder zijn dan hun klasgenoten, doordat ze al hebben geleerd hoe het is om voor een groep te staan. Dat is ook voor ons natuurlijk een mooi compliment.”

FLEXIBILITEIT VOOR SPORTIEVE TALENTEN

Talentvolle sporters krijgen op Het Schoter de ruimte om sport en opleiding te combineren. Tom Kuijpers heeft als coördinator zo'n 35 leerlingen onder zijn hoede die op hoog niveau sporten. “We hebben een topsporthonk ingericht in de kelder en gaan flexibel om met het lesrooster en toetsen als de trainingen of wedstrijden daar om vragen. Dat kan zijn door de gemiste lessen in een parallelklas in te halen of door middel van het buddiesysteem, waarbij de lessen geschiedenis, economie en aardrijkskunde gefilmd worden door een medescholier.”

OPEN DAGEN

Sportieve leerlingen, die kennis willen maken met de activiteiten op Het Schoter zijn van harte welkom op de Open Dagen. Deze zijn op **vrijdag 27 januari** 19.00 -21.00 uur en **zaterdag 28 januari** 11.00 – 13.00 uur.

‘WE VERSTERKEN ELKAAR’

RABOBANK HAARLEM EN OMSTREKEN

LOYALE HOOFDSPONSOR HC HAARLEM

‘HC Haarlem, dat ben je zelf’, staat met grote letters op het bord van de supporters van het waterveld. De aanleg van het nieuwe hoofdveld van de Haarlemse hockeyclub is een belangrijke nieuwe stap voorwaarts voor de hockeyclub, die daarmee het spelniveau naar een hoger plan brengt. “Goed voor de uitstraling, maar we blijven bovenal ook een familieclub,” zegt kersvers voorzitter Raymond Daniëls.

Zijn voorganger Jelle Veenstra is aangeschoven in de bestuurskamer. De komst van het waterveld was zijn laatste kunstje als clubvoorman. Vijftien jaar hanteerde hij de voorzittershamer. In die tijd is er veel veranderd. Maar ook veel bij het oude gebleven. Want wat goed is, wil de club zo houden, stelt hij. De langlopende verbintenis met hoofdsponsor Rabobank Haarlem en Omstreken mag daarbij zeker niet onopgemerkt blijven. Twee jaar voor hij werd aangesteld, waren ze hoofdsponsor en ook voor 2017 is dat al weer vastgelegd. Zeventien jaar geleden verbond de bank haar naam aan HC Haarlem. Rabobank is landelijk de grootste sportsponsor en heeft de hockey- en paardensport als kernsporten aangewezen. Iets wat ook in Haarlem en omgeving tot uiting komt. “Zodoende zijn we onder meer ook bij HC Haarlem terecht gekomen,” zegt manager MKB Rogier Koel. “We sponsoren niet alleen de teams waar iedereen naar kijkt, maar houden juist de sport voor iedereen bereikbaar.” Het bestuur van de HC Haarlem koestert de langdurige samenwerking. “Maar de liefde komt dus van twee kanten,” meent Koel. “We versterken elkaar. En zo lang we allebei die meerwaarde ervaren, is er geen reden om elkaar los te laten. Binnen de club zijn ook diverse medewerkers van ons actief, zodat er korte lijnen zijn. We weten wat we aan elkaar hebben en seinen elkaar in als er iets speelt.” Als hoofdsponsor steekt Rabobank om de twee à drie jaar de Heren 1 en Dames 1 in het nieuw. “Maar sowieso richt het sponsorcontract zich niet alleen op het eerste,” vertelt Daniëls. “De sponsorbijdrage vloeit door alle geledingen van de club. We mikken niet alleen op de selectieteams. Onze kracht schuilt met twaalfhonderd leden vooral ook in de breedte. Dat is de sterke basis onder de club.”

LOYALE SPONSOR

Koel juicht dat toe, hoewel daar niet concreet op wordt aangedrongen. “Die taak laten we echt aan het bestuur. We laten de club vrij in hoe zij de gelden besteedt.” Veenstra: “Dat maakt Rabobank tot een hele loyale sponsor. Elk jaar bouwen we samen verder. Dat komt vanuit onszelf, maar minstens zo vaak kwam ook de bank met voorstellen. Dat geeft wel al aan hoe de verhoudingen liggen. Het is echt een kwestie van meedenken met elkaar.” En daarin is de bank niet uniek. “Die trouwe support is de

kern van deze club,” legt Daniëls uit. “Want rondom hangen flink wat borden, ook van kleinere bedrijven, die via familieleden betrokken zijn geraakt bij HC Haarlem. De meesten verlenen steeds stilzwijgend de verbintenis. Daarbij gaat het individueel niet om enorme bedragen, maar samen is het wel een mooie basis om deze club draaiende te houden.” Zodoende draait HC Haarlem met een solide begroting. Een belangrijk deel is bestemd voor de trainers en technisch coördinatoren. Veenstra: “Dat beleid is enkele jaren geleden ingezet, specifiek om meer structuur in de jeugd aan te brengen. Allereerst om de grote toestroom van nieuwe leden in goede banen te leiden. Het gebruik van het veld van onze burens, korfbalvereniging Aurora, geeft ons ook veel lucht. Daarnaast is volop inzet gepleegd om ook het niveau van de selectieteams op te trekken naar dat van vergelijkbare clubs in de omgeving.” Met name de geringe doorstroming van de jeugd naar de

“**Zo lang we allebei de meerwaarde ervaren, is er geen reden om elkaar los te laten.**”

eerste teams, was daarvoor een van de hoofdredenen. Daniëls: “Wanneer het niveau van omliggende clubs niet veel hoger ligt, maakt dat het motief voor talenten om te switchen ook kleiner, zo is de filosofie. En dat blijkt ook.” Toch speelt de komst van het waterveld daarin ook een cruciale rol. “We kwamen daar namelijk keihard achter doordat we in uitwedstrijden tegen clubs met die topfaciliteit

COLUMN

SCOREN

Dat HC Haarlem enkele jaren de lat qua sportieve prestaties iets hoger heeft gelegd, spreek ik persoonlijk erg aan. Als accountmanager MKB mik ik voor Rabobank Haarlem en Omstreken ook op het hoogste. Dat is de aard van het beestje. Belangrijk is wel om daarbij de niveaus er iets onder niet uit het oog te verliezen. Dat gebeurt ook niet. Integendeel. Als vader van mijn twee hockeyende dochters - Aniek (14) en Maaïke (11) - ben ik regelmatig op het complex te vinden en ik ervaar HC Haarlem als een warme familieclub. Toen ik werd gevraagd om ook vrijwilligerswerk te doen, heb ik daar ja op gezegd. Vanwege een opleiding staat dat even op een lager pitje, maar als dat is afgerond heb ik er zeker weer meer ruimte voor. Als bank investeren we in sportclubs in de buurt. Om onze zichtbaarheid te vergroten, maar ook omdat we geloven in de kracht van het verenigingsleven. Op de

sportvelden in Haarlem en omgeving kan het verschil worden gemaakt. Sporten is gezond, het verhoogt de saamhorigheid en is daarnaast vooral ook heel leuk om te doen. Ik maak dat wekelijks mee langs de lijn bij mijn dochters. Aniek en Maaïke hebben een gezonde dosis fanatisme, maar hebben daarnaast ook veel vriendinnen gemaakt bij de club. Het is mooi om te zien hoe het plezier er van af spat. Ik zie ook veel raakvlakken tussen mijn functie bij de bank en bij de club. Eigenlijk loopt dat soms naadloos in elkaar over, omdat veel mensen mij daar ook van kennen. En dat maakt ook niet uit. Het zorgt er alleen maar voor dat we elkaar in de samenwerking nog beter aanvoelen, doordat ik gelijk merk wat er speelt. Ik ben van nature oplossingsgericht, zodat het geregeld voorkomt dat een terloopse geplaatste opmerking leidt tot iets nieuws bij de club. Die open opstelling past ook bij een bank die midden in de samenleving staat. Mijn netwerk reikt uiteraard verder dan HC Haarlem alleen. Ik kom veel in contact met mijn klanten. Zodoende spelen mijn collega's en ik een grote rol in het verbinden van de ondernemers aan elkaar. Er valt veel met elkaar te delen. Dat gaat ook op bij HC Haarlem. Ik heb veelvuldig contact met gepassioneerde ondernemers. Ik merk dat de aandacht voor persoonlijke geldzaken vaak op de tweede plek komen, terwijl juist het in balans brengen van de totale financiële situatie zorgt voor rust en ruimte. Een passende financiering, slim vermogensbeheer, een goed pensioen, het zijn onderwerpen waarover ik ook in zogenaamde 'privétijd' soms vragen krijg. Ik vind dat helemaal niet erg. Een andere locatie dan de bank maakt het gesprek soms informeler. Zodoende – om in sporttermen te blijven – scoor je dan toch even iets gemakkelijker een punt.

Ronald van Schie
ACCOUNTMANAGER MKB HAARLEM EN OMSTREKEN

altijd de onderliggende partij waren. Het spel flitst op een waterveld veel meer, spelers moeten sneller beslissingen nemen... Zoiets moet worden getraind. Dat lukt nu dus, sinds drie maanden. En hoewel het nog te vroeg is om al harde conclusies te trekken, is al wel merkbaar dat we beter mee kunnen komen.” De velden zijn eigendom van de gemeente. Om mooi aan te sluiten op het jeugdplan, had HC Haarlem het waterveld graag twee jaar eerder laten aanleggen, alleen was het toen nog niet afgeschreven. Uiteindelijk hebben we met een eigen bijdrage en acties van leden en het bedrijfsleven de meerkosten van 68.000 voor het waterveld opgebracht. Van een speciale actie van de Rabobank, om voor elke nieuwe rekening die een lid opent een extra donatie te doen, zijn de dug-outs bekostigd.” Rabobank is naamgever van het nieuwe hoofdveld. Daniëls: “En het mooie is dat Bison Bowling, de vorige naamgever, bereid is geweest naar het tweede veld te verhuizen. Dat is

ook wel illustratief hoe we als club en sponsors met elkaar omgaan. En dat we dus ook niet alleen afhankelijk zijn van één partij.” Voor de sponsors wordt jaarlijks een bijeenkomst georganiseerd met een aansprekende dagvoorzitter, zoals Floris-Jan Boveland, Kees Jansma en Dennis van der Geest. “Een mooi moment om weer even bij te praten,” zegt Veenstra. “Hoewel we niet pretenderen een netwerkorganisatie te zijn. Veel van de bijdragen zijn afkomstig van trouwe ondernemers, die vooral de club een warm hart toedragen.” Als hoofdsponsor gaat Rabobank daarin wel iets verder. “We willen echt zichtbaar zijn op het complex. Dat is ook uit een soort van trots voor de accommodatie, die voor ons uitermate geschikt is om een bijeenkomst te beleggen. De sportieve en frisse uitstraling van HC Haarlem werkt dan ook door in onze activiteiten,” besluit Koel.

DE SPORTIEVE VERLEIDERS

SPORTSUPPORT KENNEMERLAND

ANTENNE VAN DE REGIO

Onder de slogan ‘Een leven lang gezond actief’ stimuleert SportSupport een actieve leefstijl. Het motto is gedistilleerd uit de ideeën die leven binnen het eigen team en bij de samenwerkingspartners. Kenmerkend voor de stichting, die in haar aanpak eerst luistert naar de behoefte om daar vervolgens gerichte actie op te ondernemen. Om daarin succes te hebben, is vooral een kwestie van verleiden.

Jerry Buitendijk is sinds zes jaar de energieke directeur van SportSupport. Hij heeft intrek genomen in een bescheiden kantoor in Delftwijk, samen met enkele andere maatschappelijke organisaties. Midden in de wijk, want zichtbaarheid en bereikbaarheid zijn belangrijk. Het team van ‘SportSupporters’ is de antenne die signaleert wat er in de wijken en doelgroepen speelt. Cruciaal, vindt Buitendijk. ‘Het gaat er niet om wat wij graag zouden willen aanbieden. We werken vanuit de vragen in de samenleving: wat is de behoefte en hoe kunnen wij daarin voorzien?’

Wat is jullie hoofdtaak?

“Wij stimuleren, faciliteren en organiseren sport en bewegen. En dan richten we ons vooral op die groepen, voor wie gezond en actief leven geen vanzelfsprekendheid is. Daarom is het zaak dat we voeling hebben

Weten andere organisaties SportSupport goed te vinden?

“Zeker. Maar het kan altijd beter, door meer uit te dragen wat we kunnen. Bijvoorbeeld naar verenigingen. Er speelt veel bij de clubs, die soms onder druk staan door gebrek aan bestuurlijk kader of door een teruglopend ledental. Wij zien ook kansen. Zo is er de trend dat mensen meer de eigen regie willen nemen, dus sporten buiten een club om zodat het beter past in de agenda. Dat lijkt een risico, maar biedt ook aanknopingspunten. Er ligt hier in Haarlem een goede, brede, maar ook dure sportinfrastructuur. Veel accommodaties staan grote delen van de dag leeg. Daar ligt ook een taak voor ons, om de mogelijkheden inzichtelijk te maken. Stel de faciliteiten breder beschikbaar. Dat zorgt voor aanloop, bekendheid en mogelijk ook binding met de club. Het kan leiden tot extra omzet voor het clubhuis, bijdragen aan positieve uitstraling en daarmee misschien werving van nieuwe leden en vrijwilligers. Hoewel we soms te bescheiden zijn, werken we ook vanuit de gedachte dat als we mooie dingen doen, die bijdragen aan onze zichtbaarheid.”

Wat is het mooiste resultaat van 2016?

“Om die vraag goed te beantwoorden, moeten we eerst het criterium bepalen. Qua evenementen was bijvoorbeeld de Velsertunnel Run een geweldige blik van ons kunnen. Ondanks de korte voorbereidingstijd van amper twaalf weken, is het toch gelukt. Samen met heel veel andere partijen en organisaties. Dat was echt een ultieme prestatie. Aan de andere kant heeft zo'n loop iets minder met sportstimulering te maken dan veel andere projecten die dichter bij de kern van ons werk liggen. Hoewel sommigen er wel weer door in beweging komen, om zo'n evenement verantwoord te kunnen uitlopen vereist ten slotte enige voorbereiding. SportSupport zet zich graag in voor een mooi sportief feest. Daarom hebben we hierin

“ Onze vragende opstelling maakt anderen automatisch ontvankelijker om samen op te trekken. ”

ook zelf het initiatief genomen. Een ultieme inspanning en prestatie terwijl alle andere activiteiten ook gewoon doordraaiden.” Er wordt geklopt, de deur gaat open. De bezoeker roept zonder binnen te komen,

“Bas ik ben leeg!” Buitendijk lacht. ‘Goedemiddag Theo, ik ben even in gesprek maar vraag even aan een collega.’ Om onverstoortbaar te vervolgen: “Dit is nou een mooi voorbeeld van het gigantische arsenaal aan vrijwilligers waarop wij kunnen terugvallen. Dankzij hen, kunnen wij het werk uitvoeren wat we doen. We koesteren dat en spreken dat ook uit. Het beheren van dat netwerk is voor al onze medewerkers een kerntaak. Waar waren we ook alweer gebleven...?”

Bij de andere activiteiten in de sportstimulering...

“Oh ja! De kunst van ons werk zit het ‘m in het verleiden. We proberen mensen bewust te maken van het positieve effect van sport en bewegen, maar dragen ze niets op. We achterhalen wat er speelt, wat de obstakels zijn en creëren op basis daarvan een aan-

AANBOD SPORTCLUBS HAARLEM

2 AKIDO	6 HONKBAL	2 SCHAKEN
2 ATLETIEK	1 IGA WARRIOR	2 SCHIETEN
4 BADMINTON	1 JODO	5 SOFTBAL
2 BASKETBALL	2 JU JITSU	1 SQUASH
1 BILJART	2 JUDO	4 TAEKWONDO
1 BOWLING	2 KANO	3 TAFELTENNIS
3 BOWLS	4 KARATE	2 TAI CHI
1 CAPOEIRA	1 KEGELEN	8 TENNIS
2 CRICKET	4 KORFBAL	1 THAIBOKSEN
1 DAMMEN	3 KUNG FU	1 TRIATHLON
3 DANSEN	1 KUNSTSCHAATSEN	3 TURNEN
1 DARTS	1 ONDERWATEHOCKEY	13 VOETBAL
3 DUIKEN	1 PAARDENSPORT	7 VOLLEYBAL
1 FRISBEE	1 PENCAK SILAT	2 WATERPOLO
1 HANDBOOGSCHieten	2 PETANQUE	2 WIELRENNEN
1 HANDBAL	1 ROELEN	10 ZAALVOETBAL
1 HENGELSPORT	1 RUGBY	3 ZEILEN
1 HOCKEY	2 SCHAATSEN	3 ZWEMMEN

BRON: ADRESSENLIJST SPORTSUPPORT

BEWEGEN 50+

ONTDEK WELKE SPORT BIJ JOU PAST

Voor wie meer wil bewegen of meedoen aan een sportieve activiteit, is er een mogelijkheid om kennis te maken van het brede aanbod uit de Beweging 50+ mogen de deelnemers vier keer proefdraaien met verschillende sporten en activiteiten in de regio Haarlem. Een laagdrempelige manier om te ontdekken welke sport het beste past.

KIJK OP **SPORTSUPPORT.NL** VOOR MEER INFORMATIE OF VRAAG DE BROCHURE AAN

JEUGDSPORTPAS

DE BESTE MANIER OM EEN SPORT TE KIEZEN

Voor welke sport lopen jullie kinderen warm? Het is altijd moeilijk kiezen want er is zoveel te doen. Ontdek met het aanbod van de JeugdSportPas welke sporten er allemaal zijn en welke ze kunnen uitproberen. Van paardrijden tot kickboksen en van scouting tot schaatsen. Voor een kleine bijdrage doe je vier lessen mee.

BEKIJK HET HELE AANBOD OP **JEUGDSPORTPAS.NL**

AGENDA RSM LOOPCIRCUIT POWERED BY RUN2DAY HAARLEM

ZONDAG 23 APRIL
PIM MULIER LOOP

ZONDAG 14 MEI
ZORG SPECIALIST LOOP

ZONDAG 11 JUNI
ECI LETTERENLOOP

VRIJDAG 23 JUNI
HAARLEMS DAGBLAD –
LIFEFIT GRACHTENLOOP

ZONDAG 24 SEPTEMBER
VITAMINSTORE HALVE VAN HAARLEM

ZONDAG 29 OKTOBER
HEEMSTEDE LOOP

HET NIEUWE GEZICHT VAN KINHEIM

HONKBALINSTITUUT RECHT DE RUG

MET TALENT VAN EIGEN BODEM

Buitenvelder Tijn Missot, werper/buitenvelder Chiel Berkhout, korte stop Nolan Beugeling en werpers Calvin Andringa en Martijn Schoonderwoerd aan de ronde tafel in Cleeff.

De jeugd heeft de toekomst. En dat komt voor Kinheim goed uit. De Haarlemse honkbalclub speelt komend seizoen in de Overgangsklasse met een team vol jonge talenten. De gemiddelde leeftijd schommelt rond de achttien jaar. Hoofdcoach Michael Crouwel en zijn pupillen kijken uit naar de nieuwe competitie. “We zullen daar het ware Kinheim-gezicht laten zien.”

Het wordt een boeiend schouwspel, belooft Crouwel. Mannen met routine en slimheid tegenover jongens met flair en enthousiasme. “Er zitten in de Overgangsklasse vier tot vijf teams boordevol ervaring. Dat wordt voor ons een loodzware testcase. Heel leerzaam. En als het team het goed oppikt, kunnen we bouwen aan iets moois.”

Chiel Berkhout heeft als enige een seizoen ervaring in de Hoofdklasse. Ondanks de teleurstelling dat de volledige selectie door het ontbreken van voldoende topsportbudget is gestopt of opgestapt, glundert hij bij de eerste voorbeschouwing op de sportieve toekomst van Kinheim 1. “Ik denk dat we wel eens voor een verrassing kunnen zorgen.”

In Cleeff hebben hij en vier ploeggenoten zich om de ronde tafel geposteerd. Het stijlvolle logo van de lunchroom in de Kleverparkbuurt past mooi bij de rode clubkleuren van Kinheim. Hoofdsponsor Nexus Advocaten gaf er vorig jaar de voorkeur aan om de nieuwe onderneming van Merel Jager en Rik van der Eng op het t-shirt te laten drukken. “Wie kan ik nog wat te drinken inschenken?” vraagt de gastvrouw, die als actief softbalster de meeste jongens wel kent uit het clubhuis.

De vereniging Kinheim is misschien wel gebaat bij de hectische gebeurtenissen in het najaar. “Het zal de saamhorigheid alleen maar ten goede komen, verwacht Crouwel. “Voorheen was er toch sprake van een tweedeling tussen het eerste en de rest van de club. Met allemaal jongens uit eigen kweek in de selectie smelt dat samen. Dat is al te merken aan alle vrijwilligers en oud-Kinheimers die hebben aangeboden iets extra's voor de club te willen doen. We vormen één blok.”

Dat geldt ook voor de vijf vrienden aan de ronde tafel in Cleeff, die staan te popelen om met elkaar de trainingen weer op te pakken. De afgelopen weken stonden in het teken van de kracht en conditie, maar eind januari komt eindelijk de bal weer in het spel. Het merendeel kent elkaar van honkbal-school The Rabbits, waarmee ze ook samenspeelden in de 'rookiecompetitie',

met talententeams uit de verschillende regio's.

“We zouden komend seizoen al uitkomen in de Overgangsklasse,” legt Tijn Missot uit. “Alleen doen we dat nu dus als Kinheim 1. Da's wat minder in de luwte dan eerst de bedoeling was, maar aan de andere kant is natuurlijk ook een hele eer.” Samen met de pas 16-jarige Nolan Beugeling stroomt hij in via The Rabbits. “Doel van het talententeam is om spelers zich verder te laten ontwikkelen en daarna weer terug te laten keren naar de eigen club om daar op een hoger niveau te kunnen spelen. Nou, dat gebeurt nu dus,” lacht hij.

HONKBAL EN STUDIE

Het merendeel van de hoofdmacht van Kinheim is nog student of scholier. Hoofdsponsor en oud-honkballer Toine Jager van Nexus Advocaten herinnert zich nog hoe lastig het soms was om topsport en studie te combineren. Zeker voor spelers die nog uitkomen voor de nationale vertegenwoordigende teams, zoals Jager die zelf van 1995 tot en met 2003 in de Hoofdklasse speelde en met het Nederlands heeft deelnam aan het EK van 1997. Komend seizoen telt Kinheim 1 maar liefst vijf internationals van Jong Oranje. “De competitieperiode is heel intensief,” zegt Jager. “Omdat bijna het hele weekend al in het teken staat van sport en er doordeweeks veel wordt getraind, is het cruciaal om strak te plannen. Echte toppers kunnen in de Verenigde Staten een riant salaris bij elkaar slaan, maar voor de meeste spelers blijft honkbal een mooie hobby. Daarom is het goed om te blijven studeren. Want wie zijn inkomen niet als werper, buitenvelder of kort stop verdient, kan altijd nog als advocaat aan de slag.”

Ook Schoonderwoerd heeft er vertrouwen in. “Het kan ook een positieve wending geven aan de club. Er komt een goede jonge lichting aan, met allemaal jongens uit deze streek. Daarmee geven we de club weer een eigen gezicht. Dit is vooral een jaar om te bouwen. We zullen moeten wennen aan het niveau, maar er zijn meer jonge teams, dus het moet lukken om ons te handhaven.”

Berkhout valt zijn ploeggenoot bij. “Ik denk dat we ook tegen de ervaren teams best punten kunnen pakken. Natuurlijk, het is een straffe competitie, waarin sommige teams heel bekeken en degelijk zullen spelen. Maar daar moeten wij onze eigen kwaliteiten tegenover stellen.” Andringa knikt: “Precies. Op sommige honkbalclubs wordt door tegenstanders neerbuigend gedaan over Kinheim. Sommigen zullen ons vast onderschatten. Dan moeten we toeslaan.”

Kinheim werd in 2012 voor het laatst landskampioen, maar door het aantrekken van topspelers van buitenaf was het lastig voor de eigen jeugd om door te breken. Schoonderwoerd roemt zijn coach, die er toch in slaagde om zo af en toe toch talentvolle jongens in te passen in Kinheim 1, zoals Thomas Bos en Jochem Koedijk. Onder instemmend gegrom van zijn ploeggenoten draagt de werper spontaan een klinkend CV voor. “Hij is de ideale man voor deze klus. Hij is zelf heel ervaren, meervoudig international en heeft in Amerika gespeeld. Daarnaast is hij gewend om talenten op te leiden. Hij blijft rustig, geeft spelers de ruimte, maar laat het ook merken als iets niet klopt. Beter kunnen we het voor onze ontwikkeling niet wensen.”

Crouwel, zelf een man van minder woorden, is in zijn reactie nadien minstens zo lovend over de potentie van zijn pupillen. “Maar ik heb nog nooit zo'n jonge eerste team onder mijn hoede gehad. Dat maakt het zeker spannend. Aan de andere kant: als het lukt om ons goed te handhaven, dan kan het zomaar zijn dat we hier iets moois opbouwen.”

Berkhout kan het niet laten om al verder te dromen: “Stel nou dat het lukt om met eigen jongens onze plek weer op te eisen in de Hoofdklasse. Hoe vet zou dat zijn?”

SPORTSTAD AAN DE DUINEN

Het houdt vele Haarlemmers bezig: Haarlem Sportstad. Zodra het over de sportcultuur in Haarlem gaat, stijgt het cynisme. ‘Vroeger was Haarlem nog wel een echte sportstad’, is een veelgehoord geluid. Het onomstotelijk bewijs was de aanwezigheid van een betaald voetbalorganisatie, basketbal en honkbal & softbal op het hoogste (inter-)nationale niveau en grote sporttoernooien als de Honkbalweek en Basketballweek. Evenementen die teams van over de hele wereld naar Haarlem haalden en publiek uit het hele land naar de Kennemer Sporthal en het Pim Mulier Stadion trokken. Natuurlijk blijven ze belangrijk en horen ze ook Haarlem, zulke mooie evenementen. Het helpt om van Haarlem een aantrekkelijke stad te maken om te wonen en te verblijven. Sport kan een belangrijk onderdeel zijn van het ‘merk’ Haarlem. Sportieve reclamewaarde is groot. We moeten in elk geval nastreven een echte sportstad te zijn. Dat zijn wij verplicht aan Pim Mulier. Hoewel het voor deze sportpionier nog belangrijker was om mensen sportief actief te krijgen, ongeacht het niveau. Mulier heeft menig vereniging en bond opgericht om te zorgen dat sport voor de burgers bereikbaar werd. Vooral in de breedte, maar zeker ook om talenten verder te ontwikkelen. De Société Pim Mulier levert daaraan nog steeds een bijdrage. Is de status van een sportstad eigenlijk af te meten aan de toppers binnen de gemeentegrenzen? Ik denk van niet. Het is tenminste niet leidend. Veel crucialer vind ik het bloeiende verenigingsleven. Kijk naar DSS en Koninklijke HFC in het voetbal, maar ook Tennisvereniging Kontakt met meer dan duizend leden en Rugbyclub Haarlem timmeren stevig aan de weg. Dit is mede te danken aan de infrastructuur in Haarlem. Er liggen mooie sportcomplexen, met prima faciliteiten voor meer dan 150.000 inwoners. De sportcultuur verandert en individualiseert. Wie een goed paar schoenen koopt of een goede fiets, kan aan de slag. Duizenden Haarlemmers lopen, fietsen, voetballen en bootcampen in de parken en duinen. Soms gaat dit onder begeleiding, maar vaak trekken Haarlemmers er zelf, alleen of in groepen, op uit. Trainingsschema's worden van het internet gehaald, diverse apps op de smartphone vervullen de rol van trainer of begeleider. De geweldige ligging maakt Haarlem tot een van de aantrekkelijkste sportsteden. In de nabijheid van zee, duinen en Spaarnwoude is er voor elke sporter volop de ruimte. Zulke aspecten vormen toch de basis voor een gezond sportklimaat. Idolen als Yvonne van Gennip, Tom Okker en Dennis van der Geest inspireren de jeugd, maar ook ouderen om in beweging te komen. Andere oranje sporthelden dragen daar net zo goed aan bij. Haarlem zelf biedt dus een attractief speelveld, dat burgers uitnodigt om in beweging te komen, ieder op zijn eigen niveau. Of om met Mulier te spreken, toen die op 84-jarige leeftijd een taxi afwimpelde, aangeboden door de voorzitter van de jubilerende HFC: “Ik ga lekker lopen. Dan kan ik weer eens rustig mijn geliefd Haarlem bekijken.”

*Herman Opmeer
VOORZITTER SOCIÉTÉ PIM MULIER*

ZOMAR EEN SPORTWEEK

PUK // 20:37 UUR // VAN DER AART SPORTPARK

VRIJDAG

TTV SPAARNE // 17:37 // MAARTEN VAN HEEMSKERCKSTRAAT

VROLIJK
BESMET MET
HET GOLFBIVIRUS

GOLFBAAN SPAARNWOUDE

‘LAAGDREMPELIG ZONDER POEHA’

Het buiten zijn. De natuur. Het competitie-element. Lekker actief. “Dat alles bij elkaar maakt golfen tot een ideale bezigheid.” Daar zijn Auke van der Wal, Rob van Dokkum en Henk Put het unaniem over eens. Best een uniek moment trouwens, zo blijkt al vlot voor wie eens enkele holes met de heren meeloopt.

“En de nazit niet te vergeten,” grapt Put. “Daarover gaan we ook niet met elkaar in discussie,” knikt Van der Wal. Hij is vergeleken met zijn kompanen het broekje van het stel. ‘Pas zeven jaar’ is hij op Golfbaan Spaarnwoude te vinden. Aanvankelijk wilde hij er niet aan, aan ‘knikkeren met een stokkie’. Maar zoon Patrick die in de golfshop werkte, volhardde in zijn overtuiging dat golf echt iets voor hem was. Een golfcursus voor zijn verjaardag gaf Van der Wal het laatste zetje in de rug. Het mooie vindt hij dat golf uitermate geschikt is om nog op latere leeftijd te leren. “Het is wat dat betreft een lifetime sport.”

Nu is hij elke dinsdag en vrijdag op de baan te vinden met een groep van twaalf vaste maten, meestal in derde en laatste flight. “We spelen voor ons plezier. De einduitslag is minder belangrijk, hoewel het aan de bar wel wat lekkerder zit met de winst op zak,” grijnst Van Dokkum, die net is hersteld van een flinke griep. “Ik ben er bijna weer. Thuis zitten heeft nu geen zin. Het is beter om hier lekker een balletje te slaan. Dan gaat het vanzelf over.”

‘Aaiiii, ik hoor weer heel veel hout’, roept Put, als ook hij bij de afslag op hole 2 de bal tussen de bomen jaagt. Zijn maten doen geen moeite hun leedvermaak te verbergen. Daarvoor had hij net iets te uitgesproken commentaar bij hun afzwaaiers...

Het drietal kent elkaar van de zomeravond-ompetitie, net als de rest van de groep die

al vooruit is. “Wij horen bij de diehards,” meent Van der Wal. “Veel golfers stoppen in de wintermaanden. Wij niet. Dat hoeft hier ook niet, omdat Spaarnwoude speciaal voorzieningen aanlegt om het hele jaar door te kunnen spelen. Hoewel de vele neerslag in november er voor zorgde dat het hier enkele dagen dicht was. Nou, dan staat mijn golf tas er maar zielig bij in de gang.”

“De einduitslag is minder belangrijk, hoewel het aan de bar wel wat lekkerder zit met de winst op zak.”

‘Jongen, jongen, waar ben je toch mee bezig?’, commentarieert Van Dokkum wanhopig zijn eigen chip richting de green. De bal wordt als door een magneet naar de bunker getrokken. ‘Ik weet niet of je hier wel echt herstelt, Rob’, stelt Van der Wal zonder enig mededogen vast. ‘Je ziet nog behoorlijk bleek,’ doet Put er nog een schep bovenop...

Van je vrienden moet je het hebben. Van Dokkum heeft het weleens uitgerekend: wekelijks brengen ze minimaal tien uur met

elkaar door. “Enkel hier op de baan hoor”, haast hij zich te zeggen. “Da’s meer dan genoeg. Maar serieus, dat is wel een van de dingen die me erg aantrekt aan de sport en zeker van deze baan. Het is hier laagdrempelig, niks geen poeha en daardoor eenvoudig om nieuwe contacten te leggen.” Vanwaar eigenlijk het oorspronkelijke vooroordeel tegen golf? Van der Wal kan het zich nu inderdaad niet meer voorstellen. “Het lag gewoon te ver van me af. Te onbekend. Toen ik nog werkte in de garage van een autobedrijf, had ik er het geld niet voor. Net als tennis was golf echt iets voor de elite. Tenminste, dat dacht ik. In werkelijkheid is het helemaal niet zo’n kostbare bezigheid. Iedereen kan het zo duur maken als hij of zij wil. Maar voor een paar honderd euro heb ik eerst een tas en wat stokken gekocht en daar kan ik nog steeds mee vooruit. Soms vervang ik er eens een, maar dat doe ik dan meestal via de Golfshop Spaarnwoude, die geregeld leuke aanbiedingen heeft.” Ook Put kwam terloops met de sport in aanraking. Eén clinic via het werk, nu zeven-tien jaar geleden, volstond om hem voorgoed te besmetten met het ‘golfbivirus’. “Ik heb gelijk ook de rest van mijn familie aangestoken. Vrouw en kinderen zijn hier ook bijna niet meer van de baan te slaan.”

‘Even kijken, eerst ging ‘ie in de struiken, toen in het water, daarna nog een of twee keer uit koers... Volgens mij zit je zeker al op acht slagen,’ vat Van Dokkum de prestaties van Van der Wal op hole 6 nog even kort

samen. ‘Fijn, dat je zo attent met me meeleeft Rob, heel fijn...’

Van Dokkum had vroeger zelf een sport-school en is zodoende zijn hele leven al sportief actief. “Maar dit is voor mij pure ontspanning. Heerlijk om hier op een middag een kilometer of acht weg te lopen, wat te kletsen met mijn makkers en na afloop in Graau voor Visch nog even onze prestaties te evalueren. Nee, eerlijk, ik zou dat voor geen goud willen missen.”

VOLOP RUIMTE VOOR DE JEUGD

Golfclub Spaarnwoude heeft veel aandacht voor jong talent. Daarvoor is een speciale jeugd afdeling actief. Doel is om jonge spelers tot 21 jaar kennis te laten maken met de golfsport en zich daar verder in te ontwikkelen. Het plezier staat daarbij voorop. Hoewel er veel ruimte is voor de breedtesport binnen de club, is er ook aandacht voor opleiding van talenten en selectiespelers. Hiervoor worden speciale trainingen aangeboden en is er ook de gelegenheid voor extra begeleiding door de golfpro’s bij de club. Doel is om talentvolle golfers zo door te laten stromen naar de landelijke competities. De nationale topper Christel Boeljon is daar een mooie exponent van.

SPORTEN MET ZELFKENNIS

PELLE & KAI CLEMENT OVER

ANDERE BELEVING VOETBAL EN RUGBY

Pelle (20) en Kai Clement (18) zijn kinderen van de Koninklijke HFC. Nog steeds. Hoewel de eerste al op 9-jarige leeftijd de sprong waagde naar Ajax en Kai sinds 2015 rugbyt bij RFC Haarlem. Op verzoek van Haarlem Sport gaan beide broers aan de hand van elf trefwoorden in op hun jeugd en trekken vergelijkingen tussen de verschillende clubs en sporten.

“Mooi toch dit?”, wijst Pelle Clement op de oude loods waar rugbycoach Walter van Ling wat materiaal opduikelt voor de fotoshoot. Even daarvoor keek de Ajacied nog bewonderend rond in het clubhuis, dat volhangt met rugby-relikwieën. “Het is allemaal oud, maar het heeft ook sfeer.” Een kenmerkende uitspraak. Bij Ajax is hij het beste van het beste gewend. “Ik geef toe dat het soms lekker is, die luxe. Maar het is ook goed om oog te houden voor de andere kant.”

CLUBLIEFDE

Kai: “Mijn drie broers zijn in Amsterdam geboren, ik als enige in Haarlem. Zij zijn voor Ajax en een stuk ouder, dus echt een keuze had ik niet. Op zich ben ik geen diehard Ajax-fan, maar ik hoop wel altijd dat ze winnen. Zeker als Pelle meespeelt.” **Pelle:** “Clubliefde is een beetje een groot woord. Het is inmiddels wel een wezenlijk onderdeel van mezelf geworden. Ik ben voor de meeste mensen ook Pelle van Ajax. Dat is toch iets groots. Heel speciaal, zeker in de buurt waar ik vandaan kom.” **Kai:** “Ik zit hier eigenlijk pas anderhalf jaar bij RFC Haarlem, maar ik voel hier nu al meer clubliefde dan ik bij HFC had. Dat komt ook omdat het plezier in het voetbalspel op een gegeven moment minder werd. Hier is de onderlinge band hechter. Als rugbyers gaan we letterlijk en figuurlijk voor elkaar door het stof.”

RESPECT

Kai: “Dat is nummer 1 bij rugby. Daar is het hele spel op gebaseerd. Bij voetbal is dat veel meer een zeldzaamheid. Zoals bij de vliegtuigcrash met het Braziliaanse Chapecoense. Daar staat de voetbalwereld wel bij stil. Op een hele mooie manier, maar zoiets gebeurt eigenlijk alleen als het heel extreem is. In het rugby is het veel vanzelfsprekender.” **Pelle:** “Voetbal is veel groter als sport. Er is meer media-aandacht, nationaal maar zeker ook Europees met de Champions League. Alle spelers dragen wel zo’n badge op de mouw van ‘Respect’, en lopen ook achter zo’n vlag met ‘Fair Play’ het veld op, maar als het eerste fluitsignaal geklonken heeft, begint het gezeur tegen de scheidsrechter al weer bij elke beslissing tegen. Dat zit er zo ingebakken, dat zal lastig te veranderen zijn.” Kai pakt zijn mobiel erbij: “*Dit is wel een mooie toepasselijke tekst: Why rugby stands out from other sports: After being called for a*

penalty, six-foot-nine, 260-pound, 22-year-old forward Lood de Jager said to the referee: Sorry Sir.” **Pelle:** “Profvoetballers zijn luxepaarden. Zeker vergeleken met rugbyers. In het hoofd zit het grootste verschil. Voetballers denken al snel, wij kunnen het meest, we zijn de beste, we doen het mooiste. Als iemand daar een stokje voor steekt, dan is het al snel een klootzak. Dat is de arrogantie van het voetbal. In rugby en ook in het hockey is dat anders. Daar hebben de spelers toch meer zelfkennis.”

“**Als rugbyers gaan we letterlijk en figuurlijk voor elkaar door het stof.**”

Kai: “In het rugby heb je geen keuze. Daar wordt het niet anders geaccepteerd. Een protest levert direct geel op. Dat laat je dan wel. Maar in het voetbal ging ik ook al niet tierend over het veld. Dat is sowieso niet mijn stijl. Wat dat betreft hoefde ik me hier niet erg aan te passen.” **Pelle:** “Persoonlijk denk ik dat ik me relatief weinig met de wedstrijdleiding bemoei. Dat heb ik ook nooit zo gehad. Dat komt ook wel een beetje door vroeger. Het voetbal had bij mij toch iets vrijblijvends. Zeker in de eerste zeven jaar in de jeugdopleiding bij Ajax. Ik maakte me er minder druk om. Als de scheidsrechter dan eens de andere kant op floot, dan was het ook goed. Dan gaan we toch die kant op. Maar soms snap ik het wel. Bij de echte wil om te winnen, die ik inmiddels heb ontwikkeld, werkt de scheidsrechter soms belemmerend. Dat kan heel frustrerend zijn.”

TEAMSPORT

Kai: “Het lijkt me saai om alles in mijn eentje te doen. Sporten is vooral ook een sociale bezigheid. Ik heb er sowieso veel vrienden aan overgehouden, zowel in het voetbal als in het rugby.” **Pelle:** “Sommige individuele sporten vind ik ook leuk. Zo tennis ik graag. Vroeger al, maar

op een gegeven was het niet meer echt te combineren met Ajax. Ik sta nog wel geregeld met vrienden op de baan. Het mooie vind ik dat ik daar toch alles uit mezelf kan halen. Als het fout gaat, kan ik alleen mezelf de schuld geven. Bij Ajax heb ik maar een paar echte vrienden overgehouden. Wie? Jordy Bruijn die nu bij Heerenveen speelt en Achill Vaarnold, die nog naar AZ is gegaan. Van de huidige selectie ga ik heel goed om met Jairo Riedewald. Dit is nu ook wel iets anders, dan jeugdvoetbal. Het is nu werk, dus we zijn eerder een soort van goede collega’s. Vroeger was het anders. Toen stond plezier voorop en speelde iedereen nog evenveel. Nu zijn we toch meer elkaars concurrent. Zeker bij zo’n grote club, moet iedereen toch vooral ook zichzelf zien te redden.”

PUBLIEK

Pelle: “Ik ga ook wel eens bij Kai kijken en wat ik echt opvallend en grappig vind, is dat het publiek letterlijk langs de lijn met het spel en de bal meebeweegt. In de Arena is het publiek veeleisend. De fans zijn niet tevreden met een 1-0. Ze willen meer doelpunten en attractief spel. Dat past ook wel bij Ajax. Als er vijftigduizend toeschouwers staan te schreeuwen, maakt het me niet uit wat ze roepen, want dan krijg ik alleen van het lawaai al een enorme kick.” **Kai:** “Rugby-publiek gedraagt zich zeker correcter. Het heeft ook met respect te maken, dat slaat over op de toeschouwers. Ik moet zeggen dat als ik in het veld sta, ik er niet echt op let. Dan is de focus echt op het spel zelf en dringt niet door wat er van de kant wordt geroepen.” **Pelle:** “Ik kan daar normaal gesproken wel goed mee omgaan. Hoewel het dit seizoen met Jong Ajax bij Cambuur wel heel vervelend was. Daar werden nare dingen geroepen tegen ploeggenoot Justin Kluivert, zoals: ‘Rot op naar je kankerfamilie’. Dat komt hard aan, zeker omdat onze opa die ziekte heeft. Dat maakt me dan wel kwaad. Toen ik de 1-2 maakte, deed ik de wijsvinger voor mijn mond, dat ze stil moesten zijn. Eigenlijk is dat niks voor mij, maar ik kon het even niet laten. Dat hebben ze toch in me los gemaakt. En toen we bij de bus aankwamen stond er een groep gasten ons op te wachten. Er moest zelfs beveiliging en politie aan te pas komen. Dat is wel bizar.” **Kai:** “Zeker! Dat is in het rugby absoluut ondenkbaar.”

“**Voetballers denken al snel, wij kunnen het meest, we zijn de beste, we doen het mooiste.**”

HAARLEM

Pelle: “Een prachtige stad. Het is een beetje Klein-Amsterdam. Alles is lekker overzichtelijk.” **Kai:** “Ik ben hier geboren en getogen en ken eigenlijk weinig anders. Haarlem is zeker leuk, ik voel me er thuis, maar zou ook wel eens iets anders willen leren kennen. Mijn plan is – als ik dit jaar slaag voor het gymnasium – om voor enkele maanden naar het buitenland te gaan om te kijken hoe het is om daar te rugbyen.”

FAMILIE

Kai: “We zijn wel een sportieve familie. Mijn vader en mijn moeder hebben allebei hoog gehockeyd bij Pinoké 1. En onze opa is trouwens ooit nog gescout door Ajax, maar hij is toen niet gegaan. Van jongs af aan zijn we competitief. Onderlinge potjes voetbal, altijd willen winnen...” **Pelle:** “Het werd gestimuleerd om naar een sportclub te gaan. Ik weet nog dat ik er helemaal niet om stond te springen. Uiteindelijk wilde ik alleen op voorwaarde dat mijn vriendje Daan ook meeging. HFC is natuurlijk een grote club en uiteindelijk werden we toch uit elkaar gehaald, hij in de F16 en ik de F17. Ik ben jankend naar mijn eerste training gebracht. Ik hield trouwens wel van het spel, we voetbalden heel veel in het park voor de deur en met de oppas die toen in de A3 speelde. Dat vond ik prachtig, maar al die nieuwe mensen hoefde voor mij niet zo.” **Kai:** “Ik vond het eerst ook wel eng. Maar zodra je er door bent, maak je zeker op die leeftijd binnen de kortste keren nieuwe vrienden.”

BAL

Pelle: “Laat die maar lekker rond zijn. Ik heb ook geen ervaring met rugby. Wel doen we bij Ajax soms wat handbaloefeningen, voor

het positiespel. Ik ben wel nieuwsgierig hoe het is. Als ik bij Kai aan de kant sta, zou ik er eigenlijk het liefst tussen willen springen. Dan maar een ribkneuzing... Dat heb ik ook als ik bij hockey sta te kijken. Dan wil ik ook zo meedoen.”

Kai: “Ik ben gewicht naar de ovalen bal. Ik heb bij HFC altijd wel in de selectieteams gespeeld, maar de laatste jaren met veel

Het klinkt misschien gek, maar ik vind het wel lekker, om neergehaald te worden. Dat is gek misschien, maar het geeft me ook energie. Ik heb ook geen angst ook. Rugby is vooral een mentale sport. De grootste, sterkste of breedste spelers hoeven niet altijd de beste te zijn. Onze beste tacklelaar is een van de lichtste jongens van het veld.”

KONINKLIJKE HFC

Pelle: “Dat is de kakkersclub. Ik heb er maar twee jaar gespeeld en kom er nog veel, omdat er nog vrienden spelen, sommigen zelfs in het eerste. Daar merk ik toch wel dat ze het mooi vinden dat één van hen bij een grote club terecht is gekomen. Bij Ajax ben ik het jongetje van HFC, daar zien ze dat allemaal als kak.”

Kai: “Op zich heb ik dat ook altijd wel gemerkt. Overal waar we kwamen wilden ze ons wel even aanpakken, die zeikerdjes. Zelf had ik daar natuurlijk niet zoveel problemen mee. Kom maar op.”

Pelle: “Als je er zelf tussen zit, ervaar je dat anders. Op een afstand kan ik het me wel voorstellen. Zelf kom ik er nog geregeld en ervaar ik HFC als een warme club.”

SCHIEDSRECHTERS

Kai: “Bij rugby is de scheidsrechter echt de leider van de wedstrijd. Soms zie ik bij voetbal wel eens dat een speler als hij is gevallen direct de bal in zijn handen pakt, om de scheidsrechter te dwingen om te fluiten.”

Pelle: “Volgens mij is het in het voetbal wat lastiger om situaties in te schatten. In het rugby lijkt het dat de spelregels duidelijker en strakker zijn. In voetbal is het moeilijker om consequent te fluiten.”

“

Het klinkt misschien gek, maar ik vind het wel lekker, om neergehaald te worden.

”

Kai: “Er is sowieso minder theater er omheen. Spelers corrigeren elkaar eerder onderling. En er is minder ruimte om te smokkelen.”

TALENT

Kai: “In het voetbal kon ik goed meekomen, maar als ik zie wat ik hier in korte tijd heb gepresteerd, dan heb ik toch wel meer talent voor rugby. Ik heb mijn fysiek mee, maar zonder enige kennis of ervaring heb ik de dingen snel geleerd. Dat zeggen teamgenoten ook. Ik ben nu aanvoerder van de Colts (oudste jeugdteam, red.)”

Pelle: “Ik ben wel een laatbloei. Dat ik talent heb was wel al vroeg duidelijk. Ajax haalt niet voor niks al een speler op zijn negende naar Amsterdam. Maar om te slagen komt veel meer kijken, dan alleen goed kunnen voetballen. Het heeft vooral ook met mentaliteit te maken. Een talent moet er dingen voor willen laten, zichzelf relativeren en leergierig blijven. Zelf ben ik daar eigenlijk pas drie jaar geleden serieuzer mee bezig. Daarvoor was het vooral lekker spelen. De knop is om en ik merk nu ook verschil bij

mezelf en maak dus stappen. Misschien had ik wel verder kunnen zijn. Jairo had ook plezier, maar was eerder volwassen en is daardoor eerder boven komen drijven. Hoe-wel daar ook andere factoren een rol spelen.”

Kai: “Misschien zou ik ook wel beter zijn geweest, als ik eerder in het rugby was begonnen. Maar echt spijt heb ik niet. Daarvoor heb ik bij HFC teveel leuke dingen meegemaakt.”

AMBITIE

Pelle: “Ik wil uiteindelijk in een van de vijf grote competities spelen, het liefst in Engeland.”

Kai: “Ik weet het nog niet precies. Profesioneel rugby lijkt me wel heel vet om te doen, maar het is onzeker of dat haalbaar is. Da's extra lastig, omdat ik dan ook dingen aan de kant moet zetten. Moet ik dan wel erbij studeren, of juist niet. Daarom ga ik na mijn diploma eerst eens rondkijken buiten Nederland, om te zien of ik mee kan komen. Dan kan ik altijd nog beslissen.”

Pelle: Ik heb de luxe dat ik al weet wat me ongeveer te wachten staat, omdat ik al ver ben gekomen en weet hoe mooi het is. Hoe-wel betaald voetbal soms ook hard kan zijn.”

Kai: “Voor de korte termijn is het eerste bij RFC mijn doel, ook al mis ik waarschijnlijk een deel van het seizoen doordat ik komend jaar in het buitenland zit.”

Pelle: “Een vaste plaats in Ajax 1 is mijn eerste doel. En anders ik uit naar een andere club in de Eredivisie. Er zijn bij Ajax veel gegadigden voor een plek op de vleugels. En er kan ook zo nog een nieuwe speler worden gehaald. Dat weet ik, heb ik al meegemaakt. Daardoor ben ik al sterker door geworden. Daar heb ik de rest van mijn leven baat bij.”

SAMEN STERK

VOETBAL IN HAARLEM HAALT MENSEN UIT SOCIAAL ISOLEMENT

De drijvende krachten achter de populaire site ‘Voetbal in Haarlem’, de broers Martijn en Danny Prinsen en Riccardo van der Post, willen ook een bijdrage leveren aan een betere samenleving. Ze bedachten ‘Voetbal in Haarlem, samen sterk’, een project dat mensen uit hun sociale isolement haalt door ze drie keer per week bij vv Schoten tal van activiteiten aan te bieden.

Samen een bordspel doen of de krant lezen bijvoorbeeld. Of, bij goed weer, een potje walking football, op het kunstgras van de voetbalclub in Haarlem-Noord.

Hoe hij op het idee kwam? Martijn Prinsen moet even nadenken. Met zijn broer Danny zit hij regelmatig te brainstormen, al dan niet onder het genot van een biertje, en dat levert maar al te vaak goede ideeën op (zie kader). “Op die manier is ook de kiem gelegd voor Voetbal in Haarlem. In het verlengde daarvan had ik al langer plannen voor een maatschappelijk project onder de vlag van Voetbal in Haarlem.”

De initiatiefnemers richten zich op mensen die sowieso één ding met elkaar gemeen hebben, namelijk dat ze (te) veel achter de geraniums zitten. “Bij eenzaamheid denk je snel aan ouderen, maar er zijn ook veel mensen die al op jongere leeftijd in een sociaal isolement raken. Vanaf 1 mei zijn ze drie ochtenden per week welkom bij Schoten, van 9.00 tot 11.30 uur. Ze worden gehaald en gebracht en zijn een paar uur lang uit de dagelijkse sleur.”

HEEL LAAGDREMPELIG

Man, vrouw, jong, oud... Iedereen is volgens Martijn welkom. “Het is heel laagdrempelig. Niets moet, alles mag. Als iemand twee uur lang de krant wil lezen is dat ook prima. Het belangrijkste is dat hij of zij even onder de mensen is. Dat is beter dan altijd maar thuis zitten.”

Met contacten met andere mensen als

katalysator, leert de praktijk dat van het een vaak het ander komt. Martijn: “Het is natuurlijke het mooiste als mensen ook letterlijk in beweging komen, bijvoorbeeld door onder professionele begeleiding samen een balletje te trappen. Ook daarvoor zijn mogelijkheden genoeg op het complex van Schoten, dat zelf heel blij is met deze extra benutting van de kantine en het kunstgrasveld.”

VOORLOPIG HOOGTEPUNT

Als ‘Voetbal in Haarlem, samen sterk’ goed loopt en in een behoefte blijkt te voorzien, sluit Martijn een uitrol naar andere delen van Haarlem niet uit. Danny benadrukt dat amateurvoetbal de corebusiness blijft van Voetbal in Haarlem. “De finale van de succesvolle O-23-competitie op zaterdag 10 juni moet het voorlopige hoogtepunt in ons tweejarige bestaan worden. Voorafgaand aan de finale vindt op het hoofdveld van RCH een wedstrijd plaats tussen het RTL Sterrenteam en een door ons samengesteld elftal: de Voetbal in Haarlem All Stars.”

Martijn: “Als het aan ons ligt wordt 10 juni de apotheose van weer een succesvol en memorabel seizoen, waarin duidelijk is geworden dat Voetbal in Haarlem verder kijkt dan voetbal alleen.”

Belangstellenden voor het project kunnen extra informatie opvragen of zich opgeven via: samensterk@voetbalinhaarlem.nl.

OVER VOETBAL IN HAARLEM

Martijn Prinsen begon twee jaar geleden met de site 'Voetbal in Haarlem', die zich richt op de standaardelftallen in Haarlem en omstreken. Met Martijn, zijn broer Danny en Riccardo van der Post als drijvende krachten, worden de diverse competities inmiddels gecoverd door twaalf medewerkers. Ondersteund door een populaire Facebookpagina (ruim 1.900 likes) is het aantal unieke bezoekers van de site gestegen naar bijna 100.000 per maand. Voetbal in Haarlem organiseert sinds dit seizoen een O-23-competitie waar 24 clubs aan meedoen en die op 10 juni zijn climax moet bereiken. Over enkele weken gaat bovendien op een eigen YouTube-kanaal de Voetbal in Haarlem-voetbaltalkshow van start.

OVER MARTIJN EN DANNY PRINSEN

Voetbalvereniging Schoten vormt een rode draad in de actieve voetballoopbaan van de in Haarlem geboren en getogen broers Martijn (34) en Danny (32) Prinsen. Ze begonnen er in de jeugd maar stapten later over naar respectievelijk Kennemerland en Onze Gezellen, om in het derde van Haarlem-Kennemerland weer herenigd te worden. Sinds kort zijn ze actief betrokken bij de jeugdafdeling van Schoten. Martijn is afgestudeerd onderwijzer en heeft ook jaren les gegeven. Danny werkt bij de vestiging van Albert Heijn aan het Marsmanplein in Haarlem.

Schrijver van dit artikel, journalist **Cees de Geus**, geeft in de regio Zuid-Kennemerland het blad **Libero Magazine** uit, dat gratis wordt verspreid in kantines en clubhuizen.

ZOMAAR EEN SPORTWEEK

ZATERDAG

HAERLEMSCHE STUDENTEN ROEIVERENIGING 'AMPHITRITE' // 9:55 UUR // SPAARNE

ZONDAG

AV HAARLEM // 11:17 UUR // JAAP EDENLAAN

ACTIEVE AMBASSADEURS, BREED INZETBAAR

BUURTSPOORTCOACHES BRENGEN
DE WIJK IN BEWEGING

Ze zijn de antennes in de stad. De buurtsportcoaches van SportSupport staan midden in de Haarlemse samenleving, als ambassadeurs van de sport. Een succesvolle formule. Er is contact van jong tot oud, die in meer of mindere mate in beweging wordt gebracht. Remco Wilschut is een van de 24 actieve ambassadeurs. Enthousiast, energiek en “streng doch rechtvaardig”.

Het wonen in Schalkwijk past Wilschut goed. Afkomstig uit Utrecht, streek de afgestudeerd ALO-student er afgelopen zomer neer en hij voelt zich er volledig thuis. “Dat is mede te danken aan mijn baan. Ik leer ontzettend snel heel veel mensen kennen, die ik hier buiten mijn werk om in de wijk ook tegenkom.” Zoals in het winkelcentrum. Wilschut lacht: “Dan zie ik soms een groepje jongens, wat baldadig rondhangen. Als ze mij dan opmerken, is het ‘Hé meester!’ Ze weten gelijk dat er iemand op ze let. Eigenlijk ben ik een soort wijkagent, op een leuke manier. Want een dag later kan ik zo weer met ze in een sporthal staan.” Het bewijst maar weer eens dat sport verbindt. Goed voor de sociale contacten, maar ook voor de gezondheid, stelt directrice Amal Kerkouri van de Don Boscoschool. Ze is blij met de inzet van SportSupport in de pauzes en na schooltijd. “De kinderen genieten op het plein. Ze kunnen kiezen tussen een spelvorm, of zelf vrij spelen. Iedereen is bezig, zodat ze daarna in de klas weer bij de les zijn.”

BREED INZETBAAR

De buurtsportcoaches zijn breed inzetbaar. Van vakdocent tot verenigingsondersteuner en van tussenschoolse opvang tot sportieve verbinder in de wijk. Het is vooral die variatie in het werk, die Wilschut aanspreekt. “Ik ben op allerlei niveaus met sport en bewegen bezig. Van de kleuters tijdens de tussenschoolse opvang op het schoolplein tot en met de gratis voetbalinstuif in de Spaarnehal voor jongeren in de wijk.” Wilschut is nog meer op de Don Boscoschool te vinden, sinds daar is overgeschakeld op het continuurooster. Tussen de middag rouleert hij tussen de groepen, die op de pleinen rondom een spel krijgen aangeboden door (vrijwillige) leiders sportieve recreatie die door SportSupport zijn opgeleid. Wilschut houdt dit keer toezicht, maar laat zich gedurende het half uur enkele malen verleiden tot een tikspelletje of daagt de kinderen uit voor een sprintje rond de zandbak. Als het half uur het einde nadert, geeft hij het

“**Eigenlijk ben ik een soort wijkagent, op een leuke manier.**”

sein om op te ruimen. Opvallend is het aantal enthousiaste ‘hulpjes’ bij het stallen van alle fietsen en karren in het materiaalhok. “Het gaat elke week soepeler,” zegt Wilschut. “Da’s mooi om te zien. Toen ik van ALO-kwam

dacht ik als docent vooral aan kinderen beter maken in bepaalde sporten. Dat is zeker ook een aspect, maar minstens zo belangrijk is de opvoedende rol. Kinderen komen pas echt tot leuk spel, in een veilige omgeving voor iedereen. Dat betekent dat er duidelijke regels zijn, waaraan iedereen zich moet houden.” Wilschut koppelt terug aan juf Irene, dat hij twee kinderen alvast naar de klas heeft gestuurd om af te koelen. De een voor schelden de ander voor slaan. Ze knikt goedkeurend en zegt blij te zijn met de sportieve ondersteuning. “Onwijs fijn. De kinderen vermaken zich zichtbaar. Ze zijn

actief en kunnen hun energie kwijt.” Een mooi compliment, vindt Wilschut. “Het gaat om een goede wisselwerking. De Don Boscoschool is sowieso vooruitstrevend, door echt in te zetten op een gezonde levensstijl. De leerkrachten gaan daar volledig in mee en zijn ook sportminded. De betrokkenheid is groot, ook bijvoorbeeld bij de sporttoernooien. Het is prettig om te merken dat die activiteiten niet alleen ons ding zijn.”

GOEDE KOPROL

En de sportieve aanpak, werpt zijn vruchten af, constateert Wilschut, die dat ook kan vergelijken met andere scholen. “Er is een duidelijk positief verschil bij scholen die een vakdocent hebben voor sport en bewegen. Die hebben een voorsprong op het gebied van bijvoorbeeld de motoriek. Dat is geen aanklacht. We zijn er vroeg bij en de inhaalslag is snel te maken. Laatst heb ik een groep kinderen binnen enkele weken een goede koprol geleerd. Dat is een enorme opsteker, niet alleen fysiek maar ook mentaal. Het geeft ze zelfvertrouwen.” Als de kleuters weer richting klas gaan, heeft Wilschut tijd voor een kop koffie. Daarna zet hij met enkele pionnen een tikspel uit op een afgeschermd deel op het andere plein. Een tiental kinderen meldt zich. De rest stort zich op de rolcontainer waar de ballen in worden bewaard. Op het pleintje rennen de kinderen soms gierend van de lach naar de lijnen die de meester hen instrueert, soms expres de andere kant op wijzend. Na afloopt zegt Wilschut: “Grappig is dat hè? Veel jongens vragen eerst of we gaan voetballen. Eigenlijk doen we dat zelden op school. Meestal zeg ik: kom lekker naar de sporthal voor de voetbalinstuif.” Het is illustratief voor de nieuwe verbindingen die een buurtsportcoach kan leggen. Want op de voetbalinstuif maken ze ook weer nieuwe vrienden, weet Wilschut. “En onbewust zijn ze zo nog een extra uur intensief in beweging. Ik geniet daar van. Als ik ze dan bezig zie tijdens de kleine toernooitjes voelt het echt een beetje als ‘mijn jongens!’”

Rabobank ondersteunt in Nederland sport in de breedste zin van het woord. Dat doen we niet incidenteel, maar langdurig. En niet alleen landelijk, maar juist ook in Haarlem en omgeving. Wij geloven dat je samen meer bereikt dan alleen. Daarom staat Rabobank niet alleen aan de finish bij succes, maar zijn we er al bij de start. ‘Samen de sport verder brengen’ is de creatieve invulling van onze prominente rol bij de door ons gesponsorde sporten en sportieve activiteiten.

Zo ondersteunden we in 2016 naast het landelijke hockeyteams en alle Olympische sporters onder meer de **Jeugd Olympische Dag, HC Haarlem, LTC Eindhoven, het Surfproject, de Heliolympics** en de **SantaRun**.

SPONSOR VAN DE LANGE ADEM

KIJK VOOR MEER INFO OP WWW.RABOBANK.NL/HAARLEM OF OP WWW.RABOBANK.NL/RABOSPORT.NL

‘SAMEN KUNNEN WE MEER BEREIKEN’

CENTRALE INKOOP EN GECOÖRDINEERD OVERLEG VERSTERKEN CLUBS

Samenwerken is verbinden. Daarvan is voorzitter Aart Louwrier van de voetbaltak DSS overtuigd. Hij gelooft heilig in een gezamenlijke aanpak, maar dan wel elk vanuit een eigen identiteit. “Uiteindelijk is iedere club en elke sporttak verantwoordelijk voor zijn eigen functioneren, maar waar we samen sterker staan, moeten we de rijen sluiten.”

Het voorzittersoverleg van de Haarlemse voetbalclubs is daar een goed voorbeeld van, vindt Louwrier. “In wezen zijn we gewoon elkaars concurrenten. We mikken sportief op het hoogst haalbare en trekken ook het liefst meer leden en sponsors naar de eigen vereniging. Toch helpt het als er ook oog is voor hetgeen ons bindt. Daar komen mooie dingen uit voort, zoals de gezamenlijke horeca-inkopen en gecoördineerd overleg met de gemeente.” Een centrale rol daarin is weggelegd voor Dick Hoff. De oud-voorzitter van DSS Honk-softbal, is tegenwoordig relatiebeheerder voor de rood-groenen, maar vooral ook een spin in het web in het Haarlemse sportverenigingsleven. Zo zit hij geregeld met de accommodatie-beheerder SRO om tafel en schuift hij bij de wethouder aan om te kijken naar mogelijkheden om Haarlemse sportclubs te versterken. Een goede organisatie is cruciaal, noemt Hoff een basisvoorwaarde om stappen vooruit te maken. “Bij DSS hebben we destijds gekozen voor een organisatievorm, waarbij de honk-soft- en de voetbaltak zelfstandig opereren en waarbij een gezamenlijke stichting zich bezighoudt met de sportaccommodatie. Dat zorgt voor duidelijkheid en geeft de clubs wat rust.” Louwrier beaamt dat, hoewel hij als voorzitter zelf ook zitting heeft in het stichtingsbestuur. “Maar het klopt dat ons daarmee veel werk uit handen wordt genomen en dat die faciliterende taak professioneler kan worden opgepakt. Die lijn hebben we drie jaar geleden verder doorgetrokken, door als voetbalclub een (technisch) coördinator aan te stellen om de dagelijkse gang van zaken binnen de club kundig aan te sturen.”

DESKUNDIGHEID

Een goede zaak vindt Hoff. “Uiteraard heeft dat ook met de grootte van een club te maken, maar er komt tegenwoordig zoveel op de bestuurders en vrijwilligers af, dat het soms raadzaam is om deskundigheid in te huren en daarmee niet alleen op de winkel te passen, maar juist een stap vooruit te zetten.” En het werpt zijn vruchten af, merkt Louwrier. Sinds de komst van de coördinator is het

aantal senioren bijna verdubbeld tot veertien teams op de zaterdag en de zondag, mannen en vrouwen. “Dat is de verdienste van de coördinator die weet wat er speelt en creatief is om er meer leden bij te betrekken. Een klein voorbeeld dat wel heel goed werkt is de teamschotel met hapjes die elk seniorenteam na de wedstrijd krijgt aangeboden. Echt waar, het zorgt voor meer drukte in de kantine en da’s weer goed voor de sfeer en de clubkas.” Zeker gezien het feit dat clubs tegenwoordig scherp inkopen, door zich collectief bij leveranciers te melden, glundert Hoff (zie ook kader). “We hebben een goede deal kunnen sluiten met AB Inbev, met een mooie korting en minstens zo belangrijk met transparante prijzen. Iedereen weet waar die aan toe is. En dat was in het verleden wel anders.”

KRACHTIG COLLECTIEF

De collectieve inkoop bij AB Inbev, leverancier van Jupiler en Hertog Jan, telt in Haarlem inmiddels negen voetbalclubs. Terrasvogels sloot recent ook aan, terwijl enkele andere clubs het serieus overwegen. Daarnaast is ook de Melkerij, het clubhuis van TV Kontakt aangesloten op het ‘sportcontract’, weet Hoff. “En ook in de Haarlemse tenniswereld staat het bij meerdere accommodaties op de agenda. Niet vreemd want het voordeel kan oplopen tot in de duizenden euro’s per jaar.” Verder heeft de KNBSB ook een collectieve inkoopovereenkomst gesloten met AB Inbev, waarbij alle honk- en softbalclubs zich kunnen aansluiten. Verenigingen die ook willen meedoen kunnen voor meer informatie terecht op www.horecasupport.nl

De kantine is het kloppend hart van de vereniging. Dat is bij DSS niet anders, stelt Louwrier. “De accommodatie wordt overdag en in vakanties verhuurd aan de naschoolse kinderopvang SportFever. Dat zorgt voor extra inkomsten, maar ook dat er een nieuw publiek ons complex bezoekt. Dat is weer

goed voor de uitstraling.” Maatschappelijk betrokken en duurzaam, zijn voor Louwrier twee sleutelwoorden voor de toekomst. “Niet als doel op zich, of puur uit idealisme... Er zit ook zeker een kern van eigen belang in. Dat kan ook niet anders. Als DSS zijn we in eerste instantie aanbieder van sport. Daar ligt onze focus.” Hoff vindt het wijs om in te steken op die thema’s. “Het geeft een club een bredere basis en meer bestaansrecht.” En dat levert mooie dingen op, stelt Louwrier, zoals een

re-integratieproject dat Jos van Opzeeland begeleidt vanuit DSS. “Mensen met een achterstand op de arbeidsmarkt doen bij de club werkervaring op. Ze houden het complex schoon en doen kleine reparaties. Daarbij is iedereen gebaat. Onlangs is de zevende deelnemer uitgestroomd, omdat hij een vaste baan heeft gevonden. Zulke successen doen me ook persoonlijk wat. Het laat zien wat sport teweeg kan brengen en wat we samen kunnen bereiken.”

Takje peterselie

Vader roept,
zondagavond, sport studio begint,
van de Kleine Hout naar diep in Heemstede Zuid,
op je fiets, takje pieterselie in je linkerhand,
op naar een chique familie,
vaste klant in groentezaak.
Duisternis valt in,
de straffe Zuidwester in je smoel.
Het begint te miezeren,
eindigt in slagregen vlak voor je er bent.
Je kruipt vooruit,
in gedachten zijn je fiets en je banden van hout,
geen Haarlemmerolie voorhanden.
Het gaat zo traag,
je banden voelen vierkant,
zoals je handen na een randori met Wim Ruska.
Hier vormt zich de metafoor,
de metafoor voor topsport.
Zelf beleef,
zelf geschreven,
zoals het een waar autodidact betaamd.

Ben Sonnemans

Uitgesproken bij de uitreiking van de oeuvreprijs aan judocoach Cor van der Geest tijdens het Haarlems Topsportgala in de Gravenzaal van het stadhuis.

EXPOSITIE HAARLEM SPORTSTAD

‘Al meer dan honderd jaar is sport niet meer weg te denken uit Haarlem. Haarlemmers sporten zelf of genieten ervan op de tribune. In elke topsport zijn wel Haarlemmers terug te vinden.’ Tijd dus om er een tentoonstelling aan te wijden, zo vindt Museum Haarlem. Aan de basis van de Haarlemse sporthistorie staat sportpionier Pim Mulier, die als 14-jarige jongen in 1879 de Haarlemse Football Club oprichtte. Daarnaast heeft de stad onder meer een IJclub uit 1869, de Haarlemsche Lawn Tennis Club uit 1885, Turnvereniging BATO uit 1896, de Kennemer Golf & Country Club uit 1910 en Honkbalvereniging Kinheim uit 1935.

Op de tentoonstelling is aandacht voor Haarlemse sporthelden, waaronder: Jaap Eden, Kick Smit, Yvonne van Gennip, Tom Okker, Claudia Zwiers en Dennis van der Geest. En er zijn veel bijzondere sportattributen te zien, zoals het voetbalshirt van Kick Smit gedragen op de eerste WK van Nederland in 1934, de eerste wereldbeker schaatsen van Jaap Eden uit 1893, een hockeystick van Floris Jan Bovelanders, de gouden WK-wielermedaille van Gerard Peters uit 1946, een judopak van Dennis van der Geest en diverse andere sporttenu's.

De expositie is nog te zien tot 28 mei in Museum Haarlem aan Groot Heiligland 47. Toegangsprijs is 7 euro voor volwassenen. Jongeren tot en met 18 jaar en museumashouders mogen gratis naar binnen.

COLUMN

KOUDE OORLOG

Ik had geen oom Jan, dus ik ga er vanuit dat mijn vader mij heeft leren schaken. Ik kan mij in ieder geval niet bewust herinneren wie het me anders geleerd zou moeten hebben en ik kan me wel heel bewust herinneren dat er een hele periode is geweest waarin ik veel met mijn vader geschaakt heb. Dat begon op de middelbare school in de hoogtijdagen van de Koude Oorlog. Een wel heel symbolische “slag” in deze Koude Oorlog vond in 1972 plaats in Reykjavik: de legendarische match om het wereldkampioenschap schaken tussen de Rus Boris Spasski en de Amerikaan Bobby Fischer. De Nederlandse grootmeester Jan hein Donner was in die dagen schaakcommentator van het dagblad De Tijd dat dagelijks 's avonds bij ons door de brievenbus gleed. De directie van De Tijd kwam op het lumineuze idee liefhebbers in de gelegenheid te stellen de partijen live te volgen en door Jan Hein Donner eveneens live van commentaar te laten voorzien. Dat klinkt nu heel simpel, maar indertijd kon dat alleen in de zaal van het Psychologisch Laboratorium

op het Weesperplein in Amsterdam omdat daar een “teletoestel” met een directe verbinding met de speelzaal in Reykjavik stond. Met een vertraging van luttele minuten werden de zetten “overgeleid”. Dat werd een ongekend populaire happening daar in Amsterdam en op een gegeven moment moest je vooraf reserveren, want anders was het vol. Vanzelfsprekend ben ik daar samen met mijn vader ook op een avond heen getogen. Lang verhaal kort: Fischer won na een merkwaardige strijd met veel hete psychologische oorlogsvoering en de rest is geschiedenis. Trump en Poetin treffen elkaar waarschijnlijk binnenkort live bij een gezellig potje golf of vissen. De verslagen van Donner in De Tijd zijn later gebundeld in een Prisma Pocket, die staat nog in mijn boekenkast. Als rechtgeaarde IJmuidenaren zijn mijn vader en ik in die jaren ook een paar keer gaan kijken bij het Hoogovens Schaaktoernooi in Wijk aan Zee. We misten daar wel de gepeperde commentaren van Donner, want die zat in

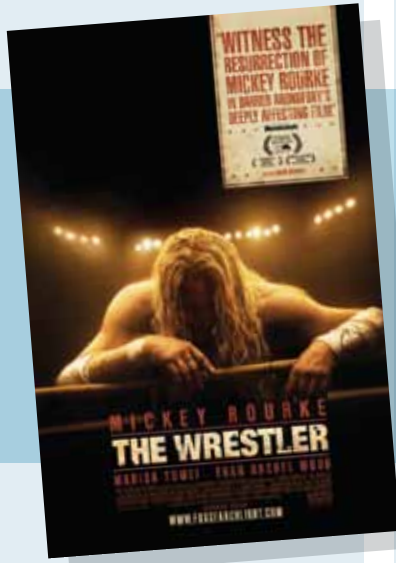
die dagen zelf achter het bord. In mijn studententijd heb ik daarna nog correspondentieschaak gespeeld met mijn vader. Wie weet nog wat dat is? Ja inderdaad, met echte postzegels! Op een gegeven moment bloedde dat echter dood. Als een goede vader heb ik gemeend dat schaken leren bij de opvoeding hoort en mijn beide zoons spelen dan ook een aardig potje. Als ik nog eens een enkele keer win ben ik dolblij. U zult begrijpen dat ik, met deze achtergrond, verheugd was toen ik ontdekte dat het Tata Steel Chess Tournament regelmatig speelrondes buiten Wijk aan Zee inzette ter promotie van de schaaksport in het algemeen en het toernooi in het bijzonder. Ik sta 25 januari dan ook hoogst persoonlijk trots aan de deur om de dames en heren schakers welkom te heten voor een speelronde in Philharmonie Haarlem.

Jaap Lampe,
ALGEMEEN DIRECTEUR
STADSSCHOUWBURG & PHILHARMONIE HAARLEM

DE SPORTIEVE SMAAK VAN...

FILM // JAN UTTIEN PROGRAMMEUR FILMSCHUUR

- 1) THE WRESTLER
DARREN ARONOFSKY (2008)
- 2) THE HUSTLER
ROBERT ROSSEN (1961)
- 3) WHEN WE WERE KINGS
LEON GAST (1996)
- 4) FOXCATCHER
BENNETT MILLER (2014)
- 5) MAGNUS
BENJAMIN REE (2016)

FILMSCHUUR

MUZIEK // ONNO BLOMSTEEL EIGENAAR NORTH END

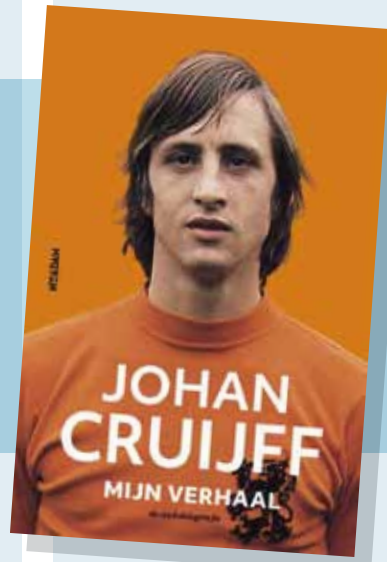
- 1) BLOED, ZWEET EN TRANEN
ANDRÉ HAZES (2002)
- 2) TAKE ME OUT TO THE BALL GAME
JACK NORWORTH (1908)
- 3) GET READY FOR THIS
2 UNLIMITED (1991)
- 4) WE ARE THE CHAMPIONS
QUEEN (1977)
- 5) WELCOME TO THE JUNGLE
GUNS 'N' ROSES (1987)

NORTHEND HAARLEM.NL

BOEK // DAAN VAN DER VALK WINKELMANAGER BIJ BOEKHANDEL H. DE VRIES

- 1) JOHAN CRUIJFF
JOHAN CRUIJFF (2016)
- 2) THOMAS DEKKER
THIJS ZONNEVELD (2016)
- 3) MAX / ACTUELE VERSIE
ANDRÉ HOOGBOOM (2016)
- 4) DE WERELD VOLGENS GIJP
MICHEL VAN EGMOND (2016)
- 5) DAFNE / VAN HELLAS NAAR OLYMPIA
GERARD MARLET (2016)

H. DE VRIES BOEKEN

Sport brengt
generaties bij elkaar.

Waardoor iedereen
wint.

Rabobank Haarlem en Omstreken ondersteunt diverse sportclubs.
Met een verbindende kracht die veel verder gaat alleen op de ijsbaan of het sportveld. Want verenigingen betekenen veel voor onze regio en dat ondersteunen we van harte. Zo versterken we elkaar.
Ontdek alles over de Rabobank en sport op Rabobank.nl

Een aandeel in elkaar

Rabobank

TATA STEEL
CHESS TOURNAMENT
2017

Pieter sport voor Coco

Voor wie
sport jij?

Kom in actie!
www.spierenvoorspiereen.nl

**Spieren
voor Spieren**

Voor kinderen met een spierziekte

